

ราชบัณฑิตยสถาน
 ครั้งที่ ๘ สมัยสามัญทั่วไป เป็นพิเศษ
 วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕
 ณ นครรัฐสภา

ที่มีประชุมเวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มากับที่ประชุมทั้งหมด ๑๗๗ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกอง ศรีบ พัดมีสมกิจง มาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว
 ขอขงได้ประชุม

ขวงนเรทเพือเรื่องทีจะขมจะรือยงให้สมวิทง รุกท่นทรณ

เรื่องนเรท รือทรณพลกรเลือกตั้งสมวิทงวุฒิสภงนท่นด่นหนึ่งทีว่ง

ค มทีได้มีขมระขลขฎฎีกงให้มิกงเดือกตั้งสมวิทงวุฒิสภงขงท่วทสมทรปรกร
 กนท่นด่นหนึ่งทีว่งนวันที ๒๕ กุนกษณธ์ ๒๕๕๕ นั้น บัดนี คณะกรรณกรเลือกตั้ง
 ได้ลั่นมิกงระเลือกตั้งสมวิทงวุฒิสภงนท่นด่นหนึ่งทีว่งตั้งงเลือกสรือจือยรือยงแล้ว และได้
 ปรระกรรือยงนเรทกรเลือกตั้งให้ บกกรมก กุลจเรฐย เป็นผู้ได้รือยงเลือกตั้งเป็นสมวิทงวุฒิสภง
 ขงท่วทสมทรปรกร กนท่นด่นหนึ่งทีว่ง ขอเชือกท่นด่นก กุลจเรฐย สมวิทงวุฒิสภงใหม่
 ไปรือยงนเรทกร เพื่อล่อล่อลือยงนเรทกรนท่นด่นนท่นหน้าทีลั่นรัฐชกรณญย มกรก ๑๕๐
 คมทีจะล่อล่อลือยงนเรทกรนท่นด่นนท่นหน้าทีลั่นรัฐชกรณญย มกรก ๑๕๐

“นเรท (จือผู้ปรือยง) ขลกรฎีกงนเรทว่า ขงนเรทจะปรือยงนเรทนท่นด่นนท่นหน้าทีลั่นรัฐชกรณญย
 ขงท่วทสมทรปรกร เพื่อล่อล่อลือยงนเรทกรนท่นด่นนท่นหน้าทีลั่นรัฐชกรณญย มกรก ๑๕๐
 คมทีจะล่อล่อลือยงนเรทกรนท่นด่นนท่นหน้าทีลั่นรัฐชกรณญย มกรก ๑๕๐

(ขมกรมก กุลจเรฐย ได้รือยงนเรทกรนท่นด่นนท่นหน้าทีลั่นรัฐชกรณญย มกรก ๑๕๐
 คมทีจะล่อล่อลือยงนเรทกรนท่นด่นนท่นหน้าทีลั่นรัฐชกรณญย มกรก ๑๕๐

ปรระกรวุฒิสภง : ขมกรมก (จือผู้ปรือยง)

เรื่องต่อไปที่จะกราบทูลเรื่องที่ประชุมทราบ ก็เป็นเรื่องของกรมหลวงนเรนทรไวยากรณหรือ
ซึ่งในกรมโยธาของรัฐบาล ทางวุฒิสภา ทางสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทางประธานาธิบดี
วิลสันดูดยุททณศร์ ได้รับทราบติดต่อจากทางรัฐบาลว่า ในวันที่ ๒๒ ซึ่งเราบรรพบุรุษไปนั้นคือ
วันศุกร์หน้าวันจันทร์ ไปราชการต่างประเทศ และในวันที่ ๒๕ ท่านไม่ไปประเทศจีน ท่านจะอยู่
วันศุกร์ที่ ๕ เมษายน และท่านพร้อมที่จะมาที่เมืองลอสแอนเจลิส เพราะฉะนั้นครบเรียนให้สมาชิกสภา
ทุกท่านทราบเพราะต้องจากรายงานผลการปฏิบัติงาน จึงเป็นวันศุกร์ที่ ๕ เมษายนครั้น

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : เรื่องต่อไป ก็เป็นเรื่องของสมาชิกวุฒิสภา ๑๐๐ คนท่าน
ก็ดูเกี่ยวกับการมอบเครื่องหมายให้กับคนคนหนึ่งที่พบของกรมการปกครอง ซึ่งกระทรวงได้รับทราบ
ประธานจากท่านออคัย จันทนุชตะ ได้แจ้งว่า ได้อนุมัติให้เสนอการที่จะมอบเหรียญ
รักษาดินแดนอิงคำให้สมาชิกวุฒิสภา ซึ่งท่านจะมอบให้ที่นี่ ก็จะทำให้เห็นว่า ให้ด้วยคน
ขณะนั้นไปรับและมอบให้ท่านซึ่งมีในราชการรักษาดินแดนทั้งหมด ๑๕๐ คนท่าน ซึ่งอันนี้
อาจจะในวันพุธหรือวันจันทร์ ซึ่งเรากำหนดวันที่ท่านจะนส่งมาให้ทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : เรื่องต่อไป ประเด็นวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม
ไม่มี

ต่อไปในระเบียบวาระเรื่องด่วน

ร่างพระราชบัญญัติยศพลจัตวาให้ไทย (ฉบับที่...) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว สภาฯจะต้องพิจารณาในเสร็จภายใน ๓๐ วัน ซึ่งเราได้ขยายเวลาไปแล้ว
๓๐ วัน จะครบกำหนดในศุกร์หน้า ซึ่งเราไม่มีเวลาแล้ว การพิจารณาเรื่องนี้เป็นการพิจารณา
ต่อจากที่ประชุมเมื่อวันที่ ๘ เมื่อคราวที่แล้ว ขอเชิญคณะกรรมการพิจารณาร่างนี้ที่

(คณะกรรมการพิจารณาร่างนี้ที่)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ เมื่อวันศุกร์ที่ผ่านม เราได้พิจารณา
ถึงมาตรา ๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ และที่ประชุมได้ลงมติในมาตรา ๑๕ วรรคสาม (๑)
ไปแล้ว โดยลงมติให้คงไว้ด้วยร่างเดิม เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๕ วรรคสาม (๑) คงร่างเดิม
เพราะอันนี้จะไม่เหมือนกับองค์คณะหนึ่งที่กรรมการหรือผู้ขอสงวนถ้อยคำในวันพิจารณาร่างต่อไป
เช่น มาตรา ๑๕ ก็จะถ้อยเหมือนกัน เพราะฉะนั้นในวันนี้เราจะเริ่มพิจารณาฉบับ (๒) คือมาตรา ๑๕
วรรคสาม (๒) ของมาตรา ๘ เชิญท่านกรรมาธิการทราบ

ก็คือเป็นปะเถ็นที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติต่อร่างที่เข้าไปค้น กับส่วนที่ ๒ ที่ส่วนนี้ จะต้องแจ้งต่อผู้บังคับบัญชาของตนเอง ไร่ไหนครับ มี ๒ ส่วนอยู่ในบรรทัดนี้ แต่ผมเข้าใจว่า การเพิ่มเติมผลการเขียนทั้งหมดกลับไปไม่ได้แบ่งอย่างชัดเจน ยกตัวอย่างเช่น การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง (๑) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดและ ก็คิดว่าว่า “นะ” นี่ กำหนดแสดงทนายบริสุทธ์ก่อนเข้าค้น อันนี้คือกระทำต่อหน่วยที่เร จะไปค้น แต่จำต่อไปนี่เขียนว่า “รายงานเหตุผลและผลการตรวจค้นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือ ขึ้นไป” นี่ก็คือบอกกันผู้บังคับบัญชาของพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปตรงต้น นะแต่ต่อไปอีก “ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่แสดงเอกสารเพื่อแสดงตนในการเข้าตรวจค้น” นี่ก็ลืไปบอกเพื่อจะไม่ ตรวจค้นอีก สืบไปสืบกร เพราะจะนับเดิมคิดว่า ถ้าไม่ค้นไม่เขียนให้เป็นแต่ละส่วนให้ชัดเจน เกจัวอย่างเช่น

ประเด็นที่ ๑ การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้น ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด แสดงทนายบริสุทธ์ก่อนเข้าตรวจค้น แล้วก็ไม่ไป เติมอย่างที่ท่านถาม และให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงเอกสารเพื่อแสดงตนและเอกสารแสดงอำนาจ การตรวจค้น รวมทั้งต่าง ๆ ะไปใต้อีก

ประเด็นที่ ๒ ก็อธิบาย เหตุผลและผลการตรวจค้นก็เป็นอีกส่วนหนึ่งของมา ตอนท้าย ก็คล้ายนี้จะเข้าใจจับสน ผมไม่แน่ใจว่ากรมกิจการคนหายทันหรือไม่ว่ขณะนี้ สืบสวนไปอีก ๒ ส่วน จนอ่านไม่รู้เรื่องนะครับ ท่านประธานฯ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการชี้แจงคร่าวๆ จะแก้ไขตามข้อแนะนี้ ไหมครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (กรรมาธิการ) : ความเรียงผ่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดบ้าน ท่านประธานฯ ครับ ขอให้ ท่านสุทรก่อนคิดว่าครับ เดี่ยวจะให้ชี้แจงทีเดี๋ยว ขอพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ในวงสนี้ ในมาตรา ๔๘ วรรคสอง ขอประธานไทย นะครับ มีผู้ขอสงวนคำแปรฯ ให้ถืออาจารย์พิทักษ์กับคุณหม่อจิดดา จะชี้แจงก่อนไหมครับ ไม่มี เชิญท่านสุทร จินดาอินทร์ ครับ ขอประธานไทยครับ

นายสุทร จินดาอินทร์ (กัมแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ ผม สุทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกัมแพงเพชร ผมขอความกระจ่าง จากกรรมาธิการนัดหนึ่งครับว่า เอกสารที่แสดงอำนาจในการตรวจค้นที่ท่านเพิ่มเข้ามาหมายถึง อะไรครับ

ที่ระดมทุนพิเศษ : ซึ่งอยู่ทรงกรมที่จากราชการ

นายสันติภาพ อึ้งทองพิสน์ (กรรมการฯ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้พิพากษาที่เคารพ พล. ศันติภาพ อึ้งทองพิสน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ในฐานะกรรมการบริหารของสำนักงานศาลอุทธรณ์บะเรียว ในคราวนี้ขอแจ้งเรื่องตั้งกรรมการพิจารณาเรื่อง เนื่องจากทราบเรื่องคดีของสมาชิกฯ ว่า มีพระอภัยทรงยื่นอำนาจของ ป.ป.ช. ส่งมาแล้ว มีองค์ประกอบที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายนั้นได้ อย่างที่องค์ตุลาการบ้านดงหรือคนที่ไม่มีผล กรณีการที่เจ้าหน้าที่จะใช้โทษ นอกเหนือเป็นสิ่งที่เรากังวล เพราะอำนาจมากเกิน เพราะฉะนั้นโดยถือข้อควรระวังบอกว่า องค์การประจําจังหวัดเอกสารฯ หมายถึง ถ้าในกรณีที่ร่วมมือกับเจ้าของพื้นที่ ล้างวงพื้นที่ หรือในกรณีที่ตนเองได้รับมอบจากผู้มีอำนาจ เช่น นาย ป.ป.ช. ให้ไปดำเนินการ ท่านต้องตระหนักว่ามี เพราะจะเห็นเรื่องสำคัญว่าเรื่องไม่มีดี ใจดีกับทุกคน แต่กรรม การทำเนืองถึงเหตุผลว่า เพื่อให้กรมสอบสวนคดีอาชญากรรมคดีเป็นไปได้อย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม ไม่มีมีการลับขนกับรายที่ผิดตรงที่มีข้อสงสัยกัน แต่ในขณะเดียวกันคนงานที่นำเรื่องเข้ามา เพียงแต่ว่าเราไม่ได้คิดว่ากว่ากว่าจะ ๑ ก็คือให้เสร็จกระบวนการตามที่ท่านว่า ก็คือองค์ความบริสุทธิ์ที่ตรวจสอบและให้เจ้าหน้าที่สอบสวนคดีอาชญากรรมคดีของคนที่ต้องขอกระบวนการตามตรงมันกลับพอหลังจากตรวจสอบเสร็จก็จะต่อไปก็คือ ส่งมาท่านไปได้นั้นมี ๑, ๒, ๓, ๔ ที่อะไรกัน ตรงนี้ผมขอโทษไม่ได้ใจจริง เพราะเหตุผลว่ามีบุคคลที่สามารถดำเนินความ และเหตุผลความสำคัญตามลำดับนั้น ตรงนี้กรรมการฯรับได้ ก็คือข้อสงสัยที่ผ่านดังกล่าวนี้ เพราะมาพิจารณาเห็นว่าสมควรเหตุผล จะใช้ข้อสงสัยที่ศึกษา แต่โดยขณะเดียวกันของบ้านดงหรือ การแสดงตนและเอกสารที่แสดงอำนาจในองค์การยื่นนั้นหมายถึงว่า อำนาจที่ได้รับมอบส่งให้ไปเป็นเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. บางครั้งถ้าการร่วมมือกันเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบที่จังหวัดพื้นที่ไปราชการตรวจค้นตัวกัน โดยไปใช้ของ ป.ป.ช. ยื่น ๆ ก็แสดงเอกสารที่ส่งของของ กรมวังพิเศษ รวมถึงกรมลับ หมายถึงอะไรเท่าที่ฟังมี เพราะฉะนั้นเอกสารอะไรก็ตามที่ส่งมาของกรมที่ไปตรวจค้น เพราะฉะนั้นในข้อเท็จจริงคงมีที่ถือว่าที่ดำเนินการให้หลักเกณฑ์การที่แสดงเอกสารเพื่อแสดงตน และเอกสารที่แสดงอำนาจในการตรวจค้นแบบ ลงถึงตัว ป.ป.ช. จัดทำของเจ้าหน้าที่นั้น ๒. หมายถึงที่สามารถเข้าทำการตรวจค้นได้ หมายถึงในข้อสงสัยที่เขียนไว้ แสดงให้เห็นแสดงตนที่ถือไว้พร้อมเป็นเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ในขณะที่ขอค้นบัตรที่พร้อมอำนาจไปตรวจ ลงกันโดย ไม่ต้องมีหมายค้นและหมายค้น ให้ต้องมีหมายที่จะทำการตรวจค้นเอกสารที่นั้น เพราะฉะนั้นที่เห็นชัดก็เห็นตรงกลางที่เห็นชัดซึ่งมีบางประการที่ชัดเจนโดยการที่รับไปตรวจค้นของ ป.ป.ช. ถ้าเป็นที่จะต้องร่วมมือกับตำรวจในพื้นที่ บางทีมี

หมายค้นด้วย เพราะฉะนั้นในขณะที่เดียวกันเราจึงระบุว่า ถ้าเป็นอย่างนี้โอกาสความจำเป็นในการวิจัย นามและหน้าที่ดังที่กล่าวได้คร่าวเขียนที่ประชุมครับ ขอพบขอบคุณที่ประชุมครับ

ประธานมูลนิธิสภา : ท่านสุนทรยังคิดใจไหมครับ เชิญท่านสุนทรก่อนครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กษัตริย์พงศาวดาร) : ผม สุนทร จากกิ่งองพระพรหม ผมก็เห็นว่าการค้นคว้าเอกสารนี้ไม่จำเป็นแล้วมีหลายฉบับ อย่างนี้ถูกหรือเปล่าครับ ถ้าถูกจะมีปัญหาหลายท่านไป กฎหมายเขียนเอกสาร และเอกสารที่แสดงอำนาจในการตรวจค้น เพราะฉะนั้นเขาก็ท้วงเรื่องครับ ประชาชนจะทรงเจี๊ยบ เอกสารอะไรถ้าไม่มีใช้เขาเลยไม่ให้ท่านค้น จะเป็นปัญหาความเคารพแสดงตนที่ใช้ใครถูกต้องครับ อันที่เกี่ยวกับการสืบตามมาตรฐานไม่จำเป็นต้องมีหมายค้น ผมกลัวว่าจะผิดพลาด และเอกสารที่แสดงอำนาจในการตรวจค้นควรจะตัดออกไปครับ

ประธานมูลนิธิสภา : ท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรมทนายความ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม เสรี สุวรรณภานนท์ กษัตริย์มูลนิธิสภา ท่านประธานฯ ครับ ในมาตราดังกล่าวนี้ผมเป็นผู้ประมุขคดี และขอเชิญให้กรมมาพิจารณาได้บ้าง และบรรณาธิการก็ดูแลด้วยเถิด ซึ่งความหมายของจริง ๆ แล้ว ของอนุญาตแล้วผมท่านขอ เรอว่าอีกที่บอกบ้างข้อห้าม ไม่ใช่แค่ลำดับ ข้อความนี้สลับกัน กรมมาพิจารณาแล้วออกข้อห้ามไปด้วย จริง ๆ แล้วไม่ใช่หรือครับ ในมาตราดังกล่าวนี้ผมบอกว่าคุณอาจสามารถลงในการเข้าไปในสถานที่เฉพาะหรือสถานที่เพื่อจะตรวจค้น ผมบอกว่าเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจค้นมีใบตรวจค้นเรียบร้อยแล้ว คณะกรรมการกำหนด กรมมาจะกำหนดว่าคุณจะเข้าตรวจค้นที่ไหน แล้วให้แสดงความเป็นผู้พิทักษ์ก่อนเข้าตรวจค้น ส่วนเรื่องผมก็สงสัยว่า รายงานเหตุผิดและผลของการตรวจค้น ล่องผู้บังคับบัญชาเดี๋ยวนั้นนี่ไม่ใช่เป็นรายงานที่ต้องแสดง ถึงจะส่งกลับมาก็ได้ แสดงรายงานได้ไหม แล้วจริง ๆ ต้องนี่จะทำให้ไปตรวจค้นเป็นใคร แต่ถ้าเดี๋ยวนั้นในการแสดงความเป็นผู้พิทักษ์แล้วผมเองผม ก็สงสัยว่าผมจะเห็นว่าผมเองไม่มีโอกาสได้ตรวจหรือครับ เพราะเวลาจับกุมก็ทำการจับแล้วก็เอาเอกสารนั้นกลับไป ไม่รู้ว่าใครเป็นคนทำ ก็สงสัยผมว่า ให้เจ้าหน้าที่ได้ลงแล้วแสดงเอกสารเพื่อจะตรวจค้นด้วย เอกสารที่แสดงอำนาจในการเข้าตรวจค้น เป็นเหตุความจำเป็นประชาชนที่เขาถูกตรวจค้นว่าเป็นหลักประจักษ์อะไรที่ต่อผมผมสงสัยแต่สิ่งเหล่านี้ผมได้เข้ามาใช้อำนาจตามอำนาจ หรือใช้อำนาจที่นอกเหนือไปจากที่ได้รับมอบหมาย ข้อความกรมมาพิจารณาที่เสนอเขียนลงไปไปถึงเหตุอันควรที่ทำให้สามารถเข้าตรวจค้นได้ผมเห็นเรื่องให้กับผู้ตรวจค้น

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมการบริหาร

นายไชย พรหมศรี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาเป็นการพลีกรรม กระผมคิดว่าในแนวปฏิบัติของระบบราชการ การที่ทางร่างเดิมเขาได้มีขึ้นตอนของการใช้อำนาจตามวรรคสอง โดยให้เจ้าพนักงานปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดย อันที่ ๑ แสดงแบบวิธีปฏิบัติจนเข้าขั้นนาระดับ รายงานเหตุผลและผลการตรวจค้นต่อผู้บังคับบัญชา รวมทั้งบันทึกเหตุผลอันสมควร กระผมคิดว่าขั้นตอนนี้เห็นแก่ไปตามระบบของกรมวิชาการในการตรวจค้นหรือการจัดการใช้การตรวจค้นอยู่แล้ว ส่วนคำว่า “และให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงเอกสารเพื่อแสดงผลและเอกสารที่แสดงอำนาจในการตรวจค้น” นั้นเป็นการเสริมให้มีขั้นชัดขึ้นว่า ใบสารที่ผู้จะต้องทำการตรวจค้นนั้น ผู้ดำเนินการต้องแสดงผลการบัตรประจำตัวหรือจะอะไรก็ตามในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ หรือรวมทั้งอำนาจในการตรวจค้นด้วย กระผมคิดว่าผู้จะต้องแล้วครับ กระหมื่อยินยอมขั้นตมตรงนี้ก็ถูกต้องแล้วครับ ขออนุญาตอันครับ ขอบทูลครับ เพื่อไม่ให้เสียเวลาครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญนายจรรยาภัทธรักษ์

นายภัทธรักษ์ อมรวิวัฒน์ (นายจรรยา) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพดิฉัน มีพหุวิชา สมรรถนะครบ สม่าชิกวุฒิสภายังหวัดปทุมธานีละ จากกรณีที่ได้สั่งท่านกรรมการบริหารและท่านผู้บังคับบัญช่า ดิฉันเองว่าในวรรคสองของเดิมเขาในแนวปฏิบัติอยู่แล้วก็คือการใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้สืบปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด แสดงความบริสุทธิ์ที่ตนการเข้าขั้น คณะกรรมการเขาจะกำหนดในรายละเอียดก็ระเบียบไว้ว่าในการเข้าสืบต้องทำอะไรบ้าง อันนี้บอกไว้แล้ว ที่มีอีกประการมาเดิมว่า ใบพนักงานเจ้าหน้าที่แสดงผลการเพื่อแสดงผลและเอกสารที่แสดงอำนาจในการตรวจค้น ส่วนกรณีนี้ก็ถือว่าละเอียดที่จะต้องปรากฏอยู่ในระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด แล้วถ้าแสดงไว้ดีอย่างมีโรชาจนซึ่งเดี๋ยวนี้อาจมีความรู้เรื่องกฎหมายมีทนายเป็นคณแนะนำให้ผลออกจะดีจึงไม่ยอมให้ตรวจค้นคือขอเอกสารตลอดจะมีปัญหาในทางปฏิบัติ เพราะคำสั่งที่สืบไปนี่จะอยู่ในระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดอยู่แล้ว ขอทูลค่ะ

ประธานวุฒิสภา : กรรมการบริหารยื่นขอแก้ไขร่างมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ถึงขั้นยื่นถามเดิมนาระดับ เชิญท่านสุนทรภักษ์

เขียนไว้โดยมาตรา ๔ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๔๖ บรรดาสภา พนักงานเจ้าหน้าที่ด้านแหล่งใด หรือระดับใดจะมีอำนาจหน้าที่ตามที่ได้อำนาจไว้ตามวรรคหนึ่งทั้งหมดหรือแต่บางส่วนหรือ จะสั่งให้ได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ โดยที่เอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายนั้น ก็คือเอกสารตัวนี้ละครับ แล้วเมื่อสักครู่นี้ขออภัยนะคะ คุณพิธีทราพุดว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด อันนี้ท่านเสวีคงจะเถียงว่าระเบียบคงจะไม่ครอบคลุมถึงการแสดงเอกสาร เพื่อแสดงตนหรือเอกสารที่แพร่จำหน่ายในการตรวจค้น จึงได้เขียนไว้ในกฎหมายเสีย อันนี้กับแล้วแต่ที่ประชุมครับ ท่านประธานฯ ขอบขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมบูรณศรีครับ

นายสมบูรณ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมบูรณ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภาจากยโสธร ท่านประธานฯ ครับ ผมติดตามฟังดู ท่านประธานฯ คณะกรรมการกฤษฎีกา ท่านต้นตึกภาพที่เคารพ ท่านประธานฯ ครับ กรรมการตรวจสอบตนเองนะครับ อาจารย์วิมลคุณภูมิและเอาตามนี้ อาจารย์วิมลคุณคุณุณนะ ท่านประธานฯ แต่จะเดี๋ยวจึงท่านสมาชิกภาพก็เรียบร้อย ค่ะท่านในสวถูกท่านเสวีดึงขึ้นมาหนึ่งข้อหนึ่งท่านก็กลับอันแล้ว ท่านประธานฯ ครับ จริง ๆ แต่ร่างเดิมของ ส.ส. ก็ดีอยู่แล้ว มีศาลเดี๋ยวจึงของ ส.ส. จนเลย ผ่านเอกสารต่าง ๆ ข้าราชการเขาปฏิบัติตามหน้าที่ละครับ คุณจะไปตรวจรถมอเตอร์ไซด์เขา ตรวจรถไฟเขา รถยนต์เขา ตรวจบ้านเขาต้องแสดงบัตรอยู่แล้ว ไม่มีบัตรเข้าไปได้หรือครับ แล้วบางอย่างไม่จำเป็นต้องมีขนาดสั้นด้วย รู้ว่าเรากำลังขมเสียใจอันนี้จะไม่ยอมยกศาลไม่หันหรือครับ เพราะฉะนั้นร่างเดี๋ยวจึงนี้ผมว่าก็สมควรก็ตั้งสภาอยู่แต่ ละครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าวุฒิสมาชิกสมบูรณศรีครับว่า ให้คงร่างเดิมละครับ เชิญท่านประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ ปทุมรัตน์ (นครปฐม) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ คณะผม ประสิทธิ์ ปทุมรัตน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครปฐม ที่ท่านสมบูรณศรีท่านนั้นผมเห็นด้วยนะครับ เพราะว่า การตรวจค้นตามวรรคสองที่เป็นข้อก่อน เพราะว่ามีกรรมการนั้นเป็นบทที่ห้าทั่วไป แล้วถ้า (๑) (๒) (๔) (๕) นั้นจะเห็นว่าเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน (๒) เพราะ (๒) ของวรรคหนึ่ง กฎหมายเห็นว่าเป็นการละเมิดเสรีภาพต่าง ๆ ถ้าหากว่าจะเข้าไปในหอพักต่าง ๆ โดยที่ไปสอดส่องนั้น จึงมีกฎหมายบัญญัติไว้ว่าวิธีขึ้นหนังสือว่า

จรรยาจะต้องมีการแสดงความเป็นสุจริตที่ เหตุผลที่จะต้องไขว่คว้า เพราะถ้าป้องกันไม่ให้เจ้าหน้าที่
ในการที่จะใช้อำนาจเข้าไปตรวจสอบโดยผลการหรือเข้าไปเช็คเช็คในสิ่งที่ทางเจ้าของบ้านหรือ
เจ้าของสถานะนั้นไม่สามารถที่จะระมัดระวังหรือตรวจดูให้เป็นที่ยอมรับเสียก่อน เช่น
อาจจะมีการนำเอาภาพที่ติดตัวเข้าไปแล้ว แล้วถึงไปมองอยู่ตรงไหนตรงนี้แล้วกับคิดว่าใช้ได้
ภายในสถานดังกล่าว เพราะฉะนั้นหากแสดงความเป็นสุจริตในที่นี้ นอกจากแสดงความเป็นสุจริต
ที่จะทำให้เห็นว่าไม่มีสิ่งผิดกฎหมายติดตัวเข้าไป นั่นหมายความว่าทุก ๆ สิ่ง ทุก ๆ อย่างที่จะ
สามารถแสดงความเป็นสุจริตได้ รวมทั้งเอกสารที่เป็นข้อกำหนดว่ามีอำนาจเข้าไปตรวจสอบ
ฉะนั้นในส่วนที่ขอเพิ่มเติมเข้าไปในวรรคสอง ผมเห็นว่าไม่มีความจำเป็น เพราะว่ามีวรรคสอง
ในช่วงแรกที่กล่าว ผู้ยื่นให้ปฏิบัติความระมัดระวังที่คณะกรรมการกำหนดและแสดงความเป็นสุจริต
ก่อนเข้าทำการตรวจสอบ ความเป็นสุจริตในที่นี้ครอบคลุมไปทุกสิ่งทุกอย่างแล้วครับ ก็เห็นว่า
เหมาะสมแล้ว ไม่มีมีความจำเป็นที่จะดึงมาเขียนเพิ่มเติม เห็นว่าร่างของทางสภาผู้แทนราษฎร
นั้นมีหลายหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องรวมทั้งผู้ยื่นให้ก็ไม่ต้องคัดค้าน ขอถามคุณครับ

ประชาชนผู้เดียว : ครับ เชิญท่านไปหา ประธานครับ

นายวิชา พรหมณี (ประธานคณะกรรมการ) : ยกย่องท่านประธาน

ที่กล่าวทักเตือนถึงประชาชนผู้เดียวผมแนะนำตรงที่ส่วนดังกล่าวไม่ต้องเขียนในหลักครหรือแนวความคิด
ที่บอกในร่างที่ประชุมไป กระบวนการของกฎหมายที่ประชาชนขอความเห็นเพื่อความเป็นไป คือในวรรค
สองตามที่เคยใช้ใช้ประมวลวรรคหนึ่ง (๒) ให้เจ้าหน้าที่ผู้ยื่นปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการ
กำหนด โดยวิธี - ต้องเติมคำว่า “โดย” โดย

๑. แสดงความเป็นสุจริตก่อนเข้าค้น

๒. รายงานผลและการตรวจค้นต่อผู้ร้องฉบับัญญาหาข้อเท็จจริง

๓. ยับมือ หลีกเลี่ยง หรือขัดขวางสืบสวน และ

๔. ให้หลักฐานเท็จในที่แสดงเอกสารเท็จแสดงตน และเอกสารที่แต่งขึ้นมา

ในการตรวจค้น

รวมทั้งได้ ๕ อันนี้ไปกล่าวอย่างนั้น สุ่มถามผมแปลไม่ตรงนี่ จึงเห็นว่า
สอดคล้องกันแล้ว นั่นคือกล่าวไว้ชื่อว่า “โดย” ไปไม่ได้คำว่า “และ” ออก ท่านก็แสดง
เจ้าใจอย่างนี้ ผมก็ทราบเห็นว่าตรงนี้สอดคล้องกันอันนี้ครับแล้ว ผมถึงทราบเรียกว่า ไม่ได้
สอดคล้องกันอันนี้กล่าว อภิปรายผมขอ ผมคิดว่าร่างนี้ครับ (อีกหวั่นๆ)

ประชาชนผู้เดียว : เชิญ พงศ์ารมณ วิบุทธิ์ ครับ

พลตำรวจเอก วิรุฬห์ ทีมแสน (กรวมกิจการ) : กระผม พลตำรวจเอก วิรุฬห์ ทีมแสน สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงราย กระผมเป็นกรวมกิจการที่ส่งความเห็นไว้คือใน (๑) ที่ผมขอสงวนไว้ก็คือ ก็มีเหตุอันควรเชื่อตามสมควร แต่ผมขอสงวนไว้ว่า เป็นเหตุอันควรสงสัย เพราะว่าตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ที่เขียนไว้ว่า การไม่ใช้หมายจับ เขาใช้เหตุผลว่ามีเหตุอันควรสงสัยตามสมควร และขณะเดียวกันที่วุฒิสภาของเราได้ผ่านร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษผ่านไปเมื่อเดือนที่แล้วนี้เอง ก็ให้ข้อความอันเดียวกันนี้ว่า มีเหตุอันสงสัยตามสมควรที่เข้าไปทำการค้นใน (๑) นี้ ได้ใช้ว่า เหตุอันสงสัยตามสมควรให้ส่งไปแล้ว แล้วถ้าหากว่าเราไปใช้ว่า เหตุอันควรเชื่อที่วุฒิสภาเราก็ตั้งเป็นมาตรฐานอันเดียวกัน ซึ่งกฎหมายใช้ยาเสพติดในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกับกฎหมายชนาเสพติด ใช้เป็น ๒ มาตรฐาน ใช้ข้อความอันที่เห็น ๒ มาตรฐาน ผมขอใช้ว่าเป็นมาตรฐาน แล้วถ้ากรวมกิจการบางท่านก็เป็นกรวมกิจการในคณะกรรมการกฤษฎีกาวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเหมือนกัน ที่นั่งอยู่แบบเดียวกันนี้ ได้ผ่านไปแล้วว่ามีเหตุอันควรสงสัยอันตามสมควรที่จะเข้าไปค้นในสถานที่หรือที่โรงงาน ผมให้เหตุผลอย่างนี้ ก็ ขอให้อำนาจหมายจับด้วย และให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้วครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ อย่างนี้ะครับ มาตรา ๑๕ วรรคสอง ตามมาตรา ๔๘ วรรคสองนี้มีการรวมกิจการขอแก้ไข มีคุณสมบูรณ์ขอให้กลับไปใช้ร่างเดิมและมีอาจารย์นักวิชา และผมคิดว่าขอสงวนไว้ อาจารย์นิติทนายชฎารับ จะสงวนไว้หรือไม่ หรือว่าจะเป็นไปตามร่างเดิม หรือว่าคณะกรรมการรับ

นางนิพิษฐา จอมรัตนเวชชา (ประชุมชน) : เรียนท่านประธานฯ นะ เรื่องที่ตีพิมพ์ของสงวนไว้ ตีพิมพ์ไม่คิดใจ แต่คิดใจซึ่งความที่ถ้าส่งทุกคนอยู่ ไม่ใช่เกี่ยวกับท่านวิรุฬห์ นะคะ เรื่องที่พูดกันอยู่ก็คือว่าตีพิมพ์เรียนว่าตามกฎหมาย วรรคสอง การใช้อันเจตนาวรรคหนึ่ง (๒) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้สืบปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด แสดงความบริสุทธิ์ที่ก่อนการเข้าค้น อันนี้ที่ท่ามาพระชนคณะกรรมการ ท่านไลว ท่านบอกว่ามี (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) นั้นก็หลักการแสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าค้นอยู่แล้ว ฉะนั้นว่าผมมาตั้งอยู่แล้วเห็นด้วยกับคุณสมบูรณ์ว่ากลับไปใช้ร่างเดิม จะได้ไม่เกิดความสับสนในการปฏิบัติ ไม่เกิดปัญหาในการปฏิบัติก็จะ ขอบคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ตอนนี้มี ๒ แนวความเคลื่อนไหว ความเคลื่อนไหวไปใช้
ร่างเดิมกับการรณการแก้ไข เชิญท่านอภิปราย

นายอภิชาต ศรีสุวรรณวงศ์ (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติด้วย ผม อภิชาต ศรีสุวรรณวงศ์ ในฐานะกรรมการ
สมัครใจข้อชี้แจงในประเด็น (๒) และ (๓) ซึ่งกรรมการข้อแก้ไขฉบับ (๒) นั้น กรรมการ
ได้ตัดคำว่า “ยานพาหนะ” ออก และเพิ่มเติมใน (๓) เนื่องจากว่า (๒) นั้นใช้เหตุผลในการ
เข้าคืบโดยไม่มีขอบคั้นว่ามีเหตุอันควรเชื่อ (๓) นั้น ใช้เหตุผลอันควรสงสัยซึ่งแตกต่างกัน
มาตรฐานของการเข้าคืบหรือเหตุผลของกรมเข้าคืบนั้นแบ่งเป็น ๓ ระดับด้วยกัน ระดับที่ ๑
คือเหตุอันควรสงสัยซึ่งมีหลักฐานเพียงพอหลักฐานประมาณ ๕๐ เปอร์เซ็นต์เป็นความเชื่อ มีเหตุผล
อันควรเชื่อถึงมีหลักฐานเพิ่มขึ้นมาประมาณ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ เช่นหลักฐานแบบ กกด. และ
อีกมาตรฐานหนึ่งก็คือมีหลักฐานอันควรเชื่อ นี้คือมาตรฐานของศาลซึ่งมีเหตุผลอันควรเชื่อถึง
๕๐ เปอร์เซ็นต์ มีหลักฐานที่น่าเชื่อถือได้ ในส่วนของกฎหมายนั้น เมื่อเรานำไปถึงตัวหลักฐาน
ในกรณีรถอเนกประสงค์ ตรงนี้สมควรใช้คำว่า “เหตุผลอันควรเชื่อ” ส่วนยานพาหนะนั้น
ถ้าการใช้เหตุผลอันควรเชื่อก็จะไปไม่ได้ เนื่องจากว่าในส่วนของยานพาหนะนั้นเราเองกัน
ความข้างทาง ข้างถนน ถ้าหากว่าใช้หลักฐานอันควรเชื่อก็จะหาเหตุผลไม่ทัน ยกตัวอย่าง
เจ้าหน้าที่ตั้งด่านตรวจจากบุคคลที่ขับรถเข้ามาเมื่อขอตรวจบัตรต่าง ๆ ไม่มี เมื่อขอลูปฏิริยา
ของบุคคลเหล่านั้นเองจอดเลย หน้าซัด ตรงนี้มีเหตุผลอันควรสงสัยก็สามารถตรวจค้นได้ในครี
แต่ถ้าใช้ (๒) แล้วต้องมีเหตุผลอันควรเชื่อถือนั้นก็จะวิ่งผ่านไปเลย ไม่ทราบถึงเจ้าของรถ
ไม่ทราบถึงรถคันนั้นจะไปไหน ท้ายอื่นที่น่าจะเป็นสิ่งที่หลักฐานมาอีกจะสุภาพากรไปได้
จึงได้แก้ไขมาอยู่ (๓) แทน ว่าในกรณียานพาหนะนั้นต้องมีเหตุผลอันควรสงสัยก็พอรับ
นี่คือเหตุผลของการแก้ไข ในส่วนของวรรคสองนั้น ตามที่ที่ประชุมได้ข้อมติถึงคำดิ
๖๖ คำสัญญาไว้ยังคงมีลำดับขั้นตอน ผมใคร่ขอเรียนชี้แจงต่อท่านอาจารย์วิมล ที่ท่านบอกว
รายงานและรายละเอียดการตรวจค้นนั้นหมายขอรับทราบถึงจากผลการตรวจค้น แต่ท่านอ่าน
อย่างละเอียดแล้วท่านจะเห็นว่ารายงานเหตุผลและผลการมาถึง ๒ อย่าง รายงานเหตุผลนั้น
หมายถึงว่าก่อนเข้าตรวจค้นนั้นต้องรายงานเหตุผลต่อผู้บังคับบัญชาขึ้นไป และผลก็คือผลการ
การตรวจค้น การเขียนให้ข้อคำนึง ระชากรและวิสามัญคดี เว้นแต่ รายงานเหตุผลและผล
เพื่อให้ชัดเจนคำที่รับเพียงท่านไป ส่วนการแสดงอำนาจในการตรวจค้นตามที่ท่านศรี
ได้ชี้แจงเมื่อสักครู่ก็คือหลักฐานต่าง ๆ ที่แสดงถึงสิทธิของการเข้าตรวจค้น เพราะระดับของ

เข้าทำงานนั้นไม่ได้หมายความว่า ทุกคนจะมีสิทธิตรวจกันได้เสมอไป และในบางครั้งที่ระเบียบปฏิบัติอาจจะกำหนดไว้ว่าจะต้องผ่านการอนุมัติจากผู้บังคับบัญชา เพราะฉะนั้นผู้ที่เข้าตรวจกันจะต้องแสดงหลักฐานทุกอย่างก่อนเข้าตรวจกันว่าตนเองมีอำนาจเข้าตรวจกัน หากใช้อำนาจโดยพลการไม่ผ่านผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปก็จะเป็นสิ่งที่ไม่สมควร และในขณะเดียวกันถ้าเป็นการกลับแกล้ง ผู้ที่ได้รับการตรวจกันนั้นมีสิทธิที่จะฟ้องร้องว่าใครบ้างที่อนุญาตให้เข้าตรวจกันได้ เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องเดินอ้อมค้อมนี้ลงไปครับ กรรมการขอเรียนถามนี้ครับ ขอถามคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุกโรจน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ ตังคณานุกโรจน์ สมาชิกวุฒิสภา แต่เดิมตอนที่ท่านประธานคณะกรรมการขอเรียนผมก็จะไม่ตั้งใจแฉ้านะครับ แต่พอท่านบริหารลูกขึ้นอธิบายผมคิดว่าทำให้ผมตั้งใจ ตัดใจ เพราะว่าถ้อยคำบอกชัดเจนว่าท่านทำพลาด คำว่า “รายงานเหตุผล” การรายงานก็ถือ ทำในฐานะะรายงานต่อผู้บังคับบัญชา ไม่ใช่เป็นต้องไปรายงานกับชาวบ้าน เพียงแต่บอกกล่าวกับชาวบ้าน ผลการตรวจกัน หมายถึงว่า ตรวจแล้วจึงต้องรายงาน จะมีรายงานเหตุผลและผลเป็นเรื่องเดียวกันที่ต้องทำต่อผู้บังคับบัญชา ส่วนที่ท่านบอกว่าต้องชี้แจงต่อชาวบ้านมีคำอยู่ครับ คำที่ต่อมาจากบรรทัดที่ ๔ นะครับ เหตุอันควรเชื่อที่ทำได้ ท่านต้องแจ้งต่อชาวบ้านเขาอยู่แล้ว ผมพยายามยืนยันบอกว่าคำลับควรจะวางให้ถูก แต่เหตุผลที่ท่านเดิมซึ่งความไปผมเห็นด้วยทั้งหลายทั้งปวงผมไม่ตั้งใจ แต่ถ้อยคำท่านวางสลับทำให้สับสน ผมพยายามจำบอกเท่านั้นเองครับ แต่ถ้ามานจะยืนยันผมก็ไม่ตั้งใจ ผมเพียงแต่บอกกล่าวแล้วว่าท่านวางสับสนไปหมด ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ที่ประชุมครับ ขณะนี้ในมาตรา ๑๕ ที่เรากำลังพิจารณาก็อยู่ในวรรคหนึ่ง (๒) กับวรรคสอง วรรคหนึ่ง (๒) กรรมการตัดคำว่า “ยานพาหนะ” แต่ท่านก็ยกขึ้นวุฒิสภาให้ใช้คำว่า “ธงชัย” แล้วที่วรรคหนึ่ง (๑) เพิ่มเติมคำว่า “ยานพาหนะ” ของกรรมการ ผมจะชอบดั่งนี้วรรคๆ ไป ทางของกรรมการที่เพิ่มเติมว่า “ยานพาหนะ” แล้วก็มาปรับตามที่ในการแก้ไขในร่างนั้นมีท่านผู้ใด เชิญท่านวิรัชครับ

พลตำรวจเอก วิรัช ที่ประชุมฯ (กรรมการที่แก้ไขร่างนี้เรื่องยกขึ้นยานพาหนะ ผมเห็นด้วยตามคณะกรรมการครับที่ผมพูด ที่ผมสงวนไว้วันนี้คือ (๒) นะครับ เฉพาะ (๑) การค้นยานพาหนะ เห็นด้วยตามกรรมการ เรื่องการค้นยานพาหนะเห็นด้วยตามกรรมการ

ประธานวุฒิสภา : ท่านวิรุฬห์ไม่ตั้งใจเรื่องชานพาหนะ ในการเดินทางพาหนะ
มัลล์ท่านขอให้เปลี่ยน อันควรเชื่อ คือใน (๒) นะครับในบรรทัดที่ ๒ อันควรเชื่อ ถ้าน สงสัย
ใช่ไหมครับ

พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พิณแสน (กรรมาธิการ) : ถูกต้องครับ

ประธานวุฒิสภา : เพราะฉะนั้นทางกรรมาธิการจะเห็นด้วยไหมครับ ตลอด
เป็นอันว่าผ่านไปนะครับ ท่านยินดีตามท่านแก้ไขไหมครับ

นายไสยา พรหมณี (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
วุฒิสภา ผมขออนุญาตยืนตามที่ทางกรรมาธิการแก้ไข เพราะเหตุว่า (๒) ที่เข้าไปในสถาน
หรือสถานที่ต้องมีเหตุอันควรเชื่อ ไม่ใช่ควรสงสัยอย่างท่านกันทรได้กราบเรียนชี้แจงสภา
แล้วครับ กราบขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านอาจารย์วิรุฬห์ก็สิ้นการแก้ไขเป็น สงสัย นะครับ

พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พิณแสน (กรรมาธิการ) : ถูกต้องครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมจะขอมติงด่วนวาระหนึ่ง (๒) ว่าจะเห็นด้วยกับกรรมาธิการ
หรือเห็นด้วยกับท่านวิรุฬห์ ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการขอให้ ทดเห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับ
ท่านวิรุฬห์ผู้แก้ไขขอให้ถก ไม่เห็นด้วย : จีญลงคะแนนครับ วาระหนึ่ง (๒) เป็นข้อความ
คำพูดจากท่านวิรุฬห์ อันควรเชื่อได้ มีเหตุอันควรเชื่อ ได้ขอโทษของกรรมาธิการยื่นคำร้องเดิม
คือว่า มีเหตุอันควรเชื่อได้ กับท่านวิรุฬห์เห็นเป็นสงสัยนะครับ เชิญท่านลงคะแนนครับ รวม
คะแนนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๓ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ๑๒ ไม่เห็นด้วยกรรมาธิการ
๒๓ ไม่ลงคะแนน ๕ เป็นอันว่าเห็นไปตามกรรมาธิการนะครับ

ต่อไปเป็นวาระของ มาตรา ๔๕ วาระสอง เป็นของท่านนิพัทธ์ไม่ตั้งใจแล้ว
... ผมเห็นว่าผู้เห็นร่างเดิมให้คงร่างเดิม คือท่านสมบูรณ์ก็จะเป็นการลงมติระหว่างกรแก้ไข
เพิ่มเติม: คือให้คงร่างเดิมไว้ เชิญท่านสุทรครับ

นายสุทร จินดาอินทร์ (กานพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาครับ
วาระสองมีอยู่ ๒ ตอน ถ้ากรรมาธิการเต็มเข้าไปช่วงหนึ่ง แล้วก็ตัดคำว่า “ภายหลังพระ
อาทิตย์ตก” ซึ่งผมเองเห็นด้วยกับการแก้ไขไปสู่ร่างเดิมสถาบันที่ตัดลงหลังพระอาทิตย์ตก
ช่วงแรก ผมเห็นด้วยกับร่างเดิม แต่ภายหลังพระอาทิตย์ตก ผมเห็นว่าควรตัดออก อย่างนี้จะ
ลงคะแนนอย่างไรครับ

ประธานวุฒิสภา : เอาอย่างนี้ครับ ระหว่างร่างเดิมกับกรรมาธิการแก้ไข เอาตรงนี้ก่อน ถ้าหากว่าร่างเดิมหรือกรรมาธิการชนะก็เป็นอันว่าจบไป คุณสุนทรนะครับ ผมก็จะขอเรียนถามว่า จะให้มีการแก้ไขตามกรรมาธิการหรือจะคงร่างเดิมไว้ ถ้าท่านผู้ใดเห็นว่าให้มีการแก้ไขตามกรรมาธิการขอให้กด เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดให้คงร่างเดิมไว้ขอให้กด ไม่เห็นด้วยเชิญลงคะแนนครับ วรยศสองนะครับ เชิญท่านประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ (นครปฐม) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผมประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ นครปฐม ผมเห็นว่าสิ่งที่ท่านสุนทรกล่าวมานั้นเป็นประโยชน์ แล้วก็สอดคล้องกับหลักกฎหมายทั่วไปที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันก็คือ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญาว่าด้วยการตรวจค้น จะเน้นกรณีที่ท่านประธานฯ ให้วิธีการเลือกใน ๒ แนวทางนั้น ถ้าเป็นกรณีของท่านสุนทรจะตัดไปเลยนะครับ ไม่ทราบท่านประธานฯ จะเห็นว่ากรณีของท่านสุนทรนั้นยังมีโอกาสอยู่ในชุดไหน ในจุดที่กรรมาธิการถือว่าเป็นการแก้ไขใหม่ครับ เพราะถ้าเป็นร่างเดิมก็จบแล้ว ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ประเด็นก็คือว่าเมื่อกรรมาธิการมีการแก้ไข แล้วมีคนขอไปร่างเดิมก็ต้องเอาระหว่างกรรมาธิการกับการแก้ไขก่อนนะครับ ที่นี้มีผู้ขอสงวนจะเปลี่ยนแปลงอะไรก็ได้ แต่ที่นี้ท่านสุนทรเป็นการเสนอแนะ เพราะท่านไม่ได้ขอสงวนไว้ก็จะต้องคุยกับทางกรรมาธิการ ถ้ากรรมาธิการยอมก็เป็นไปตามนั้นครับ ที่นี้คงไปทำอะไรไม่ได้ เพราะไม่ได้ขอสงวนไว้ เพียงแต่ว่าท่านมีสิทธิในทางที่จะอภิปรายเท่านั้นเอง เชิญท่านนภินทรครับ

นายนภินทร ศรีสรรพางค์ (รองประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาครับ ในประเด็นนี้กรรมาธิการได้แก้ไขในวรรคสองของ (๕) วรรค ๒ ประเด็นประเด็นเรื่องของการแสดงเอกสาร และอีกประเด็นหนึ่งก็คือเรื่องของวงกลางคืนตัดคำว่า “ภายหลังพระอาทิตย์ตก” ออก แต่ที่ประชุมแห่งนี้ในประเด็นที่ ๒ ก็คือเวลากลางคืนที่ประชุมไม่ได้ตัดใจในประเด็นที่ ๒ นี้เลย แล้วผมเชื่อว่าผู้ที่ให้กลิ่นกลับร่างเดิมคงจะให้คืนกลับร่างเดิมในเฉพาะประเด็นแรก เพราะฉะนั้นการถามมติของที่ประชุมผมเชื่อว่าน่าจะเป็นการถามคืนร่างเดิมใน (๕) วรรคสองเฉพาะส่วนของ ๔ บรรทัดแรกเท่านั้นเอง เพื่อให้จ่ายต่อการพิจารณาท่านประธานฯ ครับ เพราะคำว่า “วงกลางคืน” ตัดคำว่า “ภายหลังพระอาทิตย์ตก” ที่ประชุมไม่ได้คิดใจการแก้ไขของกรรมาธิการแต่อย่างใด

ประธานวุฒิสภา : ก็จะถูกควมหรือจะพูด ๕ บรรทัด มีความหมายเท่ากัน เพราะว่าที่ประชุมไม่ได้ตั้งใจสิ่งทีกรรมการตัดคำว่า “ภายหลังพระองค์ยศ” ใหม่นะครับ เพราะฉะนั้นก็ไม่มีอะไร ก็เป็นไปกรรมการแก้ไข

นายเกษมพร ศิริสรรพพงศ์ (รองประธานคณะกรรมการ) : ไม่มีการลงมติ

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีครับ เพราะฉะนั้นในวาระสองจะลงมติไปหมดทั้งวรรค ก็ไม่มีปัญหาอะไร เพราะว่าทางที่ประชุมไม่ได้ตั้งใจท่านแล้วเป็นอย่างนั้นนะครับ ถ้าท่านผู้ใด เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของกรรมการขอให้กด เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดเห็นคงไว้ร่างเดิม ก็กด ไม่เห็นด้วย เชิญอีกครั้กครับ เชิญเลยครับท่านคงลงแล้วนะครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่นับคะแนนครับ

(มีสมาชิกรู้ เห็นด้วย ๖๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๖ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผลการลงคะแนนนะครับ เห็นด้วยกับกรรมการ ๖๕ ไม่เห็นด้วยกับกรรมการ ๔๖ ขาดออกเสียง ๐ ไม่ลงคะแนน ๐ ก็เป็นอันว่า เป็นไปตามการแก้ไขของกรรมการ เชิญท่านสมาชิกครับ

นายจันทน์ เขวมพะคำ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ประธานวุฒิสภา : มาตรา ๑๘ หมเวียนมติหนึ่งครั้กว่า มาตรา ๑๙ จะสอดคล้องกับมาตรา ๘ อันนี้ขอความกรุณาประเด็นละเอียดอ่อนด้วยครับ มีมาตรา ๖๕ วรรคสอง เรื่องอัตราโทษที่ท่านรองของสมวันไว้และมาตรา ๖๕ วรรคสาม อันนี้เชิญกรรมการก่อนครับ

นายไสว พราหมณี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม ไสว พราหมณี ประธานคณะกรรมการ ก็ขออนุญาตครบถ้วน ท่านประธานฯ ว่า สำหรับมาตรา ๖๕ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๘ หรือมาตรา ๑๕ ที่ทางสภาได้เห็นชอบให้กลับไปร่างเดิมดังต่อไปนี้ครับ โดยขออนุญาตแก้ไขร่างเดิมที่เสนอสภาไว้ นั้นเป็นดังนี้ครับ “มาตรา ๖๕ ผู้ใดนำเจ้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาท ห้าล้านบาท ถ้าการกระทำผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อจำหน่ายต้องระวางโทษประหารชีวิต” เพิ่มเติมนะครับ “ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการจำหน่ายหรือมีปริมาณ คำนวนเกินสารวิสุทธิ์หรือมีจำนวนหน่วยการใช้หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินปริมาณ ตามมาตรา ๑๕ วรรคสาม ต้องระวางโทษโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สอง

หมิ่นบาทหลังสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าการกระทำความคิดตามวรรคสามเป็นการกระทำเพื่อจำหน่ายต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับตามมาตรา ๑๕ ครับ เหตุผลเพราะว่าในการกำหนดการผลิต ซึ่งจำกัดความของคำว่า “การผลิต” นั้นมีสาระสำคัญเป็นการบรรจุและรวมบรรจุอยู่ด้วย มาตราข้างี้ได้วางกำหนดโทษไว้ให้ชัดเจนและเป็นบรรทัดฐานสำหรับเจ้าหน้าที่และศาลได้พิจารณาตามหลักที่เราได้พิจารณาดังนี้ครับ กราบขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ เชิญท่านสุนทรจินดาอินทร์ ครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (ก้าแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดกำแพงเพชร ก่อ เหตุที่คณะกรรมาธิการเพิ่มเข้ามาทนายเลข ผมคิดว่าคงจะเป็นเพราะว่าท่านกลัวว่าจำกัดความคำว่า “ผลิต” ตามมาตรา ๔ ผมมีความเห็นว่าไม่จำเป็นต้องเติมทั้งหมดที่ท่านเพิ่มเข้ามา ผมขอให้ตัดออก ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้ คือคำว่า “ผลิต” ตามพระราชบัญญัติยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔ ว่าเป็นการรวมถึงการบรรจุและกัรวมบรรจุด้วย ผมคิดว่ามาตรฐานการที่จะวินิจฉัยว่าจะอะไรเป็นการผลิตนั้นไม่ใช่เพียงแค่ว่า เอายาเสพติดมาแบ่งออกเป็นห่อ ๆ หรือกึ่งในกอง ๆ หรือว่าเอายาเสพติดจากที่ต่าง ๆ เอามารวมกันเป็นหีบห่อมันจะเป็นการผลิตทั้งหมด อันนี้แนวคำพิพากษาศาลฎีกามีอยู่ ๒ เรื่องที่เราคงจะได้นำมาศึกษา ผมจะขออนุญาตท่านประธานฯ ได้ยื่นตรงนั้นครับ เพราะว่า เป็นคำพิพากษาสามฎีก เพื่อจะได้ข้อความที่ถูกต้อง คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๗๕๘/๒๕๔๐ บอกว่า “เห็นว่า พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔ ให้ถ้อยความคำว่า “ผลิต” ไว้ว่า ให้หมายความรวมถึงการแบ่งบรรจุหรือรวมบรรจุด้วย ข้อเท็จจริงตรงตามพิจารณาคดีนี้ได้รับความชัดว่า จำเลยเสโรโรซินจากแผ่นกระดุมบรรจุใส่ลงในหลอดพลาสติกทรงกลมลักษณะคล้ายขวด โดยเสโรโรซินดังกล่าวมาจากถุงพลาสติกอื่นเป็นการจัดเตรียมแบ่งเสโรโรซินออกเป็นส่วนย่อย ทั้งยังมีถุงพลาสติกใสอื่นอยู่ข้างจำเลย และยึดได้เสโรโรซินจากได้เคียงของจำเลยสองหลอด ก็มีเสโรโรซินที่เหลือบนกระดุมนำมาใส่ถุงพลาสติกหนึ่งถุง นอกจากนั้นยังได้เสโรโรซินตกหล่นที่พื้นนำมาบรรจุในหลอดพลาสติกได้หนึ่งหลอด ถุงพลาสติกแผ่นขนาดเล็กจำนวนห้าถุงวางอยู่ข้างเคียงบนพื้นที่เกิดเหตุประกอบกับมีเจ้าพนักงานตำรวจสอบสวนจำเลยในเบื้องต้น จำเลยก็รับว่า ซื้องเสโรโรซินมาจากชาวเขาในคลาดคงแก้วเพื่อนำมาแบ่งจำหน่ายและเก็บไว้เสพ ชั้นจับกุมจำเลยรับสารภาพตลอดข้อกล่าวหาว่า ผลิตและมีไว้ใน

ครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ เพื่อจำหน่าย ตามบันทึกการจับกุมเอกสารหมาย จ. ๘ พุทธการณของจำเลยดังกล่าวถึงได้ว่าเป็นการผลิต” อันนี้คำพิพากษาศาลฎีกาฟังได้ว่าเป็นการผลิต เพราะจำเลยนำยาเสพติดมาแบ่ง แต่ว่ามีข้อเท็จจริงมากมายครับ ไม่ใช่เพียงแค่ว่า พอแบ่งปุ๊บก็จะเป็นความผิดฐานผลิตทันที จะมีข้อเท็จจริงว่าจำเลยรับสารภาพ จับได้ยาเสพติดอยู่ที่พื้นบ้าง ดึงพลาสติกที่เปื้อนเฮโรอีนบ้างนะครับ อันนี้ก็เป็นแนวของคำพิพากษาศาลฎีกา ที่วินิจฉัยการที่แบ่งหรือว่ารวมบรรจุ จะเป็นการผลิตหรือไม่ครับ ชัดเจนยิ่งกว่านั้นครับ มีคำพิพากษาอีกคำพิพากษาหนึ่งครับ คำพิพากษาศาลฎีกาในปี ๒๕๕๑ ซึ่งวินิจฉัยไว้ก่อนข้าง ชัดเจนมากกว่าฉบับเมื่อสักครู่นี้ครับ ผมขออนุญาตท่านประธานฯ อ่านอีกฎีกาหนึ่งนะครับ บอกว่า “ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔ คำว่า “ผลิต” หมายความว่า ความรวมตลอดถึงการแบ่งบรรจุด้วยนั้น ต้องหมายถึงการกระทำอันมีลักษณะที่เป็นการขายอย่างร้ายแรงต่อสังคม ในทำนองเดียวกันกับการเพาะปลูก ทำ ผสม ปูรง แปรสภาพ หรือ เปลี่ยนสังเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์ ส่วนการบรรจุเพื่อความสะดวกในการใช้หรือเสพของตนเอง ย่อมไม่เป็นกรรมตาของบุคคลที่ต้องการใช้เสพ ไม่มีลักษณะร้ายแรงดังเช่นที่กล่าวมา จึงไม่มีอยู่ในความหมายของคำว่า “ผลิต” ฉะนั้นการแบ่งบรรจุกรณีนี้จะอยู่ในความหมายของคำว่า “ผลิต” ย่อมขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงเป็นเรื่อง ๆ ไป หากว่าเมื่อมีการแบ่งบรรจุยาเสพติดให้โทษในประเภทหนึ่งแล้วต้องถือว่าเป็นความผิดฐานผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ เสมอไปไม่” จากเหตุผล จากคำพิพากษาทั้ง ๒ เรื่องดังกล่าวมาครับ ผมคิดว่าศาลฎีกาได้วางแนววินิจฉัย คำว่า “ผลิต” ไว้แล้ว เพราะฉะนั้นการที่กรรมการเดินเข้าไป ๑-๕ พรรคนั้นไม่มีความจำเป็น แต่ประการใดทั้งนี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิก ครับ ไม่ทราบว่าจะท่านสมาชิก ได้รับการปรับของกรรมการหรือยังครับ ก็ตอนนี้สมาชิก ยังไม่ได้ละครับ เอนเป็นอันว่าขอให้ท่านสมาชิก จะได้พูดเรื่องเดียวกันและแนวเดียวกัน เพราะว่าผมก็เพิ่งได้รับ ก็อย่างนี้ครับ เต็มผมสรุปย่อให้ฟังนิดหนึ่งนะครับ เพื่อที่จะได้พูดตรงกับนะครับ ในมาตรา ๑๘ ซึ่งกรรมการแก้ไขและกัปรับมาให้สอดคล้องกับมาตรา ๘ นะครับ กรรมการที่แก้ไขใหม่ท่านแรก คืออาจารย์อนันต์ครับ จดตติมาตรา ๖๕ ในมาตรา ๑๘ นะครับ แล้วกรรมการที่กรขอเพิ่มในวรรคสอง ส่วนมาตรา ๖๖ ในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๖๗ ในมาตรา ๑๘ เดียวพูดกันต่อไปเพื่อระคนครับ เพราะฉะนั้นในขณะนี้อาจให้พูดมาตรา ๖๕ ในมาตรา ๑๘ เรื่องวรรคสองไป

ตามท่านผู้ขอสงวนนะครับ เพราะฉะนั้นผมจะขออาจารย์ก่อนนะครับ แล้วก็เดี๋ยวอาจารย์
วัลลภครับ อาจารย์วัลลภจะชี้แจงก่อนนะครับ เชิญครับ

นายวัลลภ ดิ่งคณาภรณ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม วัลลภ ดิ่งคณาภรณ์ สมาชิกวุฒิสภา เมื่อสักครู่นี้ท่านประธานฯ นี้ เข้าใจว่าผมได้คิดใจ
เรื่องน้อยคำมาก ๆ นะครับ ผมตั้งใจประโยคแรกที่ท่านพูดเลย ท่านบอกว่ามาตรา ๖๕ ผู้ใด
นำเข้า ไซ้ใหม่ครับ ตัดคำว่า “ผลิต” ออกไปเลยไซ้ใหม่ครับ ยังมืออยู่ะครับ เพราะฉะนั้นถ้ายังมี
อยู่นี้ตามหลักการตามความเข้าใจของผมนะครับ เมื่อมาตรา ๘ ได้ลงมติดำกลับคืนไปสู่ร่างเดิม
ของสภาผู้แทนราษฎร ทั้งหมดในมาตรา ๑๘ ต้องกลับไปอยู่ร่างเดิมทั้งหมดครับ มีความเข้าใจ
ของผมนะครับ ส่วนอาจารย์อื่นก็จะตั้งคำถามว่า เมื่อกลับไปสู่ร่างเดิมแล้วนะครับ ในวาระ
ที่สามนี้ท่านแปรญัตติว่าอย่างไร และนั่นกรรมาธิการต้องตอบก่อนว่าจะเห็นด้วยกับร่างเดิม
กลับไปร่างเดิมหรือไม่ เพราะผมว่ามันต้องกลับไปร่างเดิมครับ เพราะมาตรา ๘ ท่านแพ้แล้ว
ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ที่ท่านพูดประธาน เมื่อสักครู่นี้ ประธานไสวนะครับ
ประธานกรรมาธิการนะครับ เชิญท่านอภิปรายครับ

นายอภิปราย ศรีสรรพจน์ (รองประธานคณะกรรมาธิการ) : ขออนุญาต
ชี้แจงในประเด็นว่าต้องกลับไปร่างเดิมหรือไม่ครับ เมื่อที่ประชุมใหญ่เห็นว่ามาตรา ๘ นั้น
เห็นควรกลับไปร่างเดิม มาตรา ๖๕ ในวาระสองไม่ได้เกี่ยวพันกับร่างเดิมของมาตรา ๘ แต่มาตรา
๖๖ และมาตรา ๖๗ นั้นเกี่ยวพันกับร่างเดิมของมาตรา ๘ กรรมาธิการจึงแก้ไขมาตรา ๖๖
และมาตรา ๖๗ นั้นกลับไปสู่ร่างเดิม ส่วนมาตรา ๖๕ วาระสองนั้นไม่ได้เกี่ยวพันกับร่างเดิม
ก็ขอให้ไปตามที่ประชุมของกรรมาธิการก็เป็นตามที่แก้ไขที่เสนอขึ้น ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ที่ประชุมทราบนะครับ อย่างที่ท่านอภิปรายได้ชี้แจงว่า
ในมาตรา ๑๘ ที่แก้ไขในมาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ ท่านกรรมาธิการชี้แจงว่า
สิ่งที่ท่านแก้ไขเฉพาะมาตรา ๖๕ ส่วนมาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ นั้นคงร่างเดิมเหมือนสภา
ผู้แทนราษฎร ท่านอาจารย์วัลลภไม่คิดใจนะครับ เพราะฉะนั้นในมาตรา ๖๕ วาระสอง
เป็นเรื่องของอาจารย์อื่นขอตัดออกทั้งหมด ไซ้ใหม่ครับ อาจารย์ขอเชิญครับ

นายจอ อึ้งภากรณ์ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม จอ อึ้งภากรณ์ สมาชิกวุฒิสภา สิ่งที่ผมขอตัดออกก็คือโทษประหารชีวิต เพราะฉะนั้น
ในมาตรา ๖๕ วาระสองที่บอกไว้ “ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อ

จำหน่ายต้องระวางโทษประหารชีวิต” อันนี้ผมขอให้มีการคัดออกจนครบ ผมอยากที่จะเริ่มต้นโดยการบอกว่า โทษประหารชีวิต ความคิดที่ว่าการแก้ไขกฎหมายเสพติดนี้สามารถแก้ไขโดยการลงโทษที่รุนแรง หรือการยิ่งเพิ่มโทษให้รุนแรงมากขึ้นนั้น ผมคิดว่าผู้ที่ถืออย่างนั้นจะต้องสามารถพิสูจน์ได้ สามารถมีเหตุมีผลที่จะเสนอเช่นนั้นได้ แต่หลักฐานต่าง ๆ ก่อขน้างแสดงแตกต่างกันไป ผมจะยกตัวอย่าง เรามีการขึ้นชมต่อประเทศเพื่อนบ้าน อย่างเช่นประเทศมาเลเซียว่าเรามีโทษประหารชีวิตมานานแล้วในเรื่องของยาเสพติด โทษที่ค่อนข้างรุนแรงด้วย ถือถ้าถือยาเสพติดเกินจำนวนที่กำหนดนี้ก็ถือโทษประหารชีวิตเลย เรามาดูเรื่องของการติดอาและกาใช้ยาเสพติดในประเทศมาเลเซีย ประเทศมาเลเซียมีพลเมืองน้อยกว่าประเทศไทยมาก แต่จำนวนผู้ใช้ยาเสพติดชนิดเฮโรอีนในประเทศมาเลเซีย ผมพูดเฉพาะตัวเลขทางการมาเลเซีย ๒ แสนคน มากกว่าของประเทศไทยที่ใช้เฮโรอีน ทั้ง ๆ ที่มีโทษประหารชีวิตมานานแล้ว นี่ก็ประชากรที่ ๑ ยังไม่มีหลักฐานไหนแสดงว่าโทษประหารชีวิตนี้สามารถแก้ไขหาเรื่องของยาเสพติดได้ไม่ว่าในสังคมไหน แล้วอย่างที่มีสมาชิกวุฒิสภาหลายท่านก็เคยอภิปรายเรื่องของแกมเฟตามีน ยิ่งเพิ่มโทษผลที่เกิดขึ้นก็ยิ่งราคาแพงสูง การลงโทษยิ่งมากขึ้น และก็ยังเคยแพร่กว้างขวางใหญ่

อีกประการหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องของยาเสพติด ผมเชื่อว่าปัญหาไม่ได้อยู่ที่ว่าโทษเราเบาเกินไป ผมเชื่อว่าปัญหาของการแก้ไขยาเสพติดก็คือเราไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ในระดับไหน เราได้แต่วิ่งตามตัวเล็ก ๆ ผู้ค้ารายเล็ก แต่รายใหญ่คนลงทอนใหญ่ไม่เคยสำเร็จสักทีหนึ่ง แม้จะถูกจับได้ เคี้ยวสาละก็ให้ประกันตัวและก็หนีออกไปนอกประเทศ แต่ส่วนใหญ่จับไม่ได้หนีไปก่อนแล้ว นี่คือสังคมไทยที่เรายังไม่สามารถจัดการกับอาชญากรที่เป็นผู้มีอำนาจอิทธิพลในสังคม อันนี้เป็นเรื่องจริง ถ้าจะแก้ไขจริง ๆ ต้องแก้ตรงนี้ แต่มาถึงที่สุดเหตุผลที่ผมคัดค้านโทษประหารชีวิตเป็นความเชื่อส่วนตัว คือผมไม่เห็นด้วยกับการประหารชีวิตไม่ว่าในกรณีไหนก็ตาม ด้วยเหตุผลหลักก็คือ

ประการแรก ชีวิตคือสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์ เรื่องที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด การทำลายชีวิตนั้นโดยรัฐไม่มีความชอบธรรม ยกเว้น ผมจะยกเว้นก็ในกรณีนี้ที่ปกติของชีวิตอื่นถ้าจำเป็น เช่นกรณีผมพูดว่ามีคนหนึ่งกำลังยิงปืนใส่คนใส่ในฝูงชน การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะยิงคนนั้นเพื่อป้องกันไม่ให้มีการทำลายชีวิตเพิ่มขึ้น อันนั้นถือเป็นเรื่องจำเป็นของการป้องกันตัวเองหรือป้องกันผู้อื่น อันนั้นอาจจะไม่เหตุผลที่เข้าใจได้ แต่การประหารชีวิตนี้เป็นการฆ่าคนอย่างเลือดเย็นทำให้รัฐเอง เช่นสมมุติว่าเป็นการประหารชีวิตฆาตกร ฆาตกรผู้นั้นได้กระทำสิ่งที่โหดร้ายได้ทำลายชีวิตผู้อื่น

แต่รัฐกลับไปใช้ชีวิตด้วยกันอย่างเลือดเย็นนะครับ ถือว่ารัฐเองลดตัวเองลงไปมีฐานะที่เสมอเท่าตัวมาตรคนนั้น ความเข้าใจในเรื่องนี้เป็นความเข้าใจในระดับโลกที่เพิ่มขึ้นทุกทีนะครับ ถ้าเราติดตามกฎหมายในประเทศต่าง ๆ จะเห็นว่าขณะนี้ประเทศต่าง ๆ ในโลกนี้ยกเลิกโทษประหารชีวิตมากขึ้นทุกที ๆ จนในปัจจุบันประมาณครึ่งหนึ่งของประเทศทั่วโลกได้ยกเลิกโทษประหารชีวิตไปแล้ว ผมอยากพูดถึงรัฐธรรมนูญไทย “มาตรา ๑๑ บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย การทรมาน ทารุณกรรมหรือการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมจะกระทำมิได้” ตรงนี้รัฐธรรมนูญถูกต้องแล้ว และเราต้องยึดตรงนี้ แต่บางเดือนผู้เขียนรัฐธรรมนูญไปเติมอีกวรรคหนึ่ง ซึ่งผมถือว่าการเติมวรรคนี้เป็นการเติมในสิ่งที่ไม่ใช่เป็นความจริง โดยเติมบอกว่า “แต่การลงโทษประหารชีวิตตามที่กฎหมายบัญญัติไม่ได้ถือว่าเป็นการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้าย หรือไร้มนุษยธรรม” ตามความในวรรคนี้ พูดกันอย่างนี้ได้อย่างไรครับ ผมถามผู้ว่ารัฐธรรมนูญ อันนี้โหดแก่ ๆ เลย ถ้าจะเอาอย่างนี้ต้องพูดอย่างนี้ การประหารชีวิตก็เป็นโทษที่ทารุณ แต่เรายังคงไว้เพราะเราเห็นว่าจำเป็น พูดอย่างนั้นยังจะซื้อสัตย์กว่าแต่มาจากว่า ประหารชีวิตนี้ไม่ทารุณ ไม่โหดร้าย ผมอยากให้ไปลองดูว่าจะโหดร้ายไหม ลองไปรับโทษประหารชีวิต ผมยืนยันนะครับว่า การลงโทษประหารชีวิตไม่ว่าในกรณีไหนเมื่อกฎหรือของรัฐธรรมนูญ เมื่อกฎหรือของประชาชนนะครับ เป็นการกระทำที่ละเมิดชีวิตของคน สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ผมจะคัดค้านการประหารชีวิตทุกกรณี เพราะฉะนั้นผมจำเป็นนะครับ ไม่ว่ากฎหมายไหนมีโทษประหารชีวิต ผมจะต้องแปรญัตติขอแก้ไข และจะต้องมีคดีไปทุกครั้งนะครับ เพื่อให้สมาชิกวุฒิสภาได้แสดงจุดยืนเรื่องการประหารชีวิต จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยมีสิทธิเท่าเทียมกันนะครับ แต่ว่าต้องแสดงจุดยืนโดยการกดปุ่มในทุกกรณี ผมจะไม่มีการถอนตรงไหนในที่เขียนว่า ที่ผมได้ส่งวงคำแปรญัตติ ผมอาจจะไม่อภิปรายอีก เพราะผมคิดว่าอภิปรายครั้งเดียวชัดเจนพอแล้ว ไม่จำเป็นต้องอภิปรายหลายครั้ง แต่ผมจะขอให้มีการกดปุ่มทุกครั้งเสมือนสมาชิกวุฒิสภาทุกคนจะต้องแสดงจุดยืนว่า เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยกับโทษประหารชีวิต และผมเชื่อว่าในที่พูดประเทศไทยเองก็จะยกเลิกโทษประหารชีวิต แต่จะเป็นในสมัยวุฒิสภานี้หรือไม่ อันนั้นผมยังไม่ทราบครับ ขอขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์เจิมศักดิ์ ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา

ที่เคารพครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่าโทษประหารชีวิตนี้มีประโยชน์ในแง่ฆ่าเชือดไปให้ถึงจุด แล้วก็มีคนเชื่ออย่างนี้มาก แต่ผมกราบเรียนท่าน

ประธานฯ นะครับว่า ผมไม่ใช่ออย่างนี้ครับ เพราะว่ามีการศึกษาวิจัยในต่างประเทศค่อนข้างจะมาก ที่บอกว่าคุณเฝ้าฝันเอาเองว่าซื้อได้ให้ถึงจุดแล้วจะได้ ผลนี้ปรากฏว่าไม่ได้ผลครับ ท่านประธานฯ ปรากฏว่าคนที่เขากระทำผิด เขาจะคิดถึงพหุอบาทเบิบัติ (Probability) หรือคิดถึงความน่าจะเป็นที่เขาจะถูกจับว่าเขาจะถูกจับหรือไม่ถูกจับ คุณทำความคิดจะคิดก่อนว่าตัวเองอาจจะไม่ถูกหรือถูกโทษแรง ๆ อย่างนี้

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์ครับ ขอประธานโทษจริง ๆ ในมาตรา ๖๕ วรรคสอง กรรมาธิการไม่ได้แก้ไข แล้วมีอาจารย์ถอนข้อคัดออกเท่านั้นเอง

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ โทษ ๆ ให้ผมพูดแล้ว จะฟังผมสักบทหนึ่งได้ไหมครับ ไม่นาน ประเดี๋ยวเดียวครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์เอานั่น ๆ นะครับ นอกเหนือจากข้ออ้างท่านครับ ถือว่าขั้วข้างตัวผิด

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ขอสัน ๆ นิดเดียวครับ ท่านประธานฯ ครับ คนที่ทำความผิดเขาจะคิดพหุอบาทเบิบัติหรือคิดความน่าจะเป็นที่เขาจะถูก เขาไม่คิดหรือครับ ถึงเวลากระทำความคิดนั้นนะครับ ในขณะที่เดียวกันนั้นถ้าโทษแรง ๆ นั้นนะครับ ผมจะบอกให้ว่า เจ้าหน้าที่นั้นรวย พอโทษแรงแล้วสามารถที่จะลดหย่อนหรือทำไม่รู้ไม่เห็น แล้วก็สามารถทำให้ได้เงินมากขึ้น โทษแรง ๆ นั้นนะครับ จะก่อให้เกิดความรุนแรงกลับมา เพราะคนที่ถูกจับนั้น รู้ดีกว่าไหน ๆ ถ้าจะถูกจับทั้งทีคือหน้าแล้วตั้งสู้อยู่ เพราะว่าถ้าไม่สู้อยู่ ตัวเองก็ต้องตายอยู่ดี ถ้าอย่างนั้นแล้วเขาสู้อยู่ โทษแรง ๆ นั้นนะครับ เป็นกรรมก่กันจนรู้ว่าเรานี้ไม่ใช่ถ่านบุญขี้ศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์เหมือนเรา และเราไม่ใช่ความทุกข์นั้นกลับใจได้ คิดว่าเป็นที่แสนदान ติดยาเป็นอย่างนั้นตั้งตายเสมอ แต่ผมเชื่อว่ามนุษย์นั้นคือมนุษย์ เราถูกสิ่งแวดล้อม สังคมทำให้เขาเป็นอย่างนั้นนะครับ ผมไม่เชื่อว่าคนเราก็คือเรื่องอู่วามันนั้นถ้าเขาเสพติด แต่เกิดขึ้นมาเพราะสังคมหล่อหลอมให้เขาเป็นอย่างนั้น ทำไมไม่ประหารสังคมนะครับ ถ้าอย่างนั้น เราจะไปประหาร โดยคัดค้าน้อยแต่พอตัวแล้วก็ทำให้เรารู้สึกสบายใจ เราไปโทษความคิดที่คนอื่น เรามาเขา ท่านประธานฯ ครับ โทษเท่านั้น หากว่าประหารนั้นไม่ใช่ว่าไม่ลงโทษ นะครับ ดิฉันใครอยากคิดทุกหัว ท่านประธานฯ ก็ไม่เอาเถิด ผมก็ไม่อยากคิดแต่โทษเขา และอาจารย์ข้างอย่างสม่าเสมอจะได้ผลดีกว่าโทษหนัก แล้วทำให้เกิดมีคนไปหากิน คนไปหาทางลดหย่อนผ่อนโทษแล้วก็ต่อสู้เพราะกลัวว่า ตัวเองจะถูกประหาร ความรุนแรงก็เกิดขึ้นซ้ำจาก

ผมกราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผมวิงวอนเลยครับ หลายประเทศเขาเปลี่ยนแล้วจริง ๆ แล้วแต่วุฒิภาวะทางสังคม สภาพของเขานั้นเป็นสภาพที่มีวุฒิภาวะ ผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ขอบพระคุณท่านประธานฯ เป็นอย่างสูงครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอโทษครับ คือผมไม่สบายใจที่ผมทำผิดข้อบังคับที่อาจารย์จอนสงวนไว้ ธรรมเนียมการไม่ได้แก้ไข แต่ว่าในวรรคสาม วรรคสี่ กรรมการเพิ่มเติม ผมจะขอความกรุณาท่านเนวิศกับท่านอุมาร์พูดหลังจากตรงนี้ได้ไหมครับ เพื่อให้ถูกต้องและเดี่ยวได้พูดด้วย เพราะฉะนั้นในวรรคสองถ้าอาจารย์จอนจะให้ตัด กรรมการซึ่งคงเดิมไว้ ผมขอลงมติครั้งนี้ก่อน แล้วประเดี๋ยวกันในวรรคสาม วรรคสี่ ซึ่งทุกท่านอภิปรายได้ ขอประทานโทษนะครับ เพราะฉะนั้นในมาตรา ๖๕ วรรคสอง ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับกรรมการหรือคงร่างเดิมไว้ขอให้ยก เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับอาจารย์จอนให้ตัดออกก็ให้ยก ไม่เห็นด้วยก็ขีญลงคะแนนครับ ฉะนั้นมาตรา ๖๕ วรรคสอง กรณีที่อาจารย์จอนขอตัดการประหารชีวิตครับ เดี่ยวผมให้อภิปรายครับ ลงคะแนนก่อนได้ไหมครับท่านอุมาร์ครับ

นายอุมาร์ ดอยิบ (นราธิวาส) : คือถ้าลงคะแนนแล้ว ผมก็ไม่มีสิทธิจะพูดอีกครับ

ประธานวุฒิสภา : ได้ครับ เพราะเดี๋ยววรรคสาม วรรคสี่ เป็นการแก้ไขของกรรมการ โดยกรรมการเพิ่มวรรคสาม วรรคสี่ อันนี้ท่านมีสิทธิพูด แล้วผมจะให้ท่านพูดครับ ท่านผู้ใดยังไม่พร้อมครับ พร้อมหมดแล้ว ลงคะแนนหมดแล้วนะครับ วิจารณ์ ลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกรู้ เห็นด้วย ๘๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๖ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผลการลงคะแนนนะครับ เห็นด้วยกับกรรมการ คือยังคงไว้ในะครับไม่ตัด แลเห็นด้วยกับกรรมการ ๘๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๖ คะแนน ออกเสียง ๑ คะแนน ไม่ลงคะแนนเสียง ๒ คะแนน เป็นอันว่าร่างเดิมไว้เนวิศกับ เห็นไปตามกรรมการครับ ต่อไปเป็นวรรคสามครับ ผมขอให้ลงวรรคเนวิศกับ วรรคสาม

(นายสมบุรณ์ ทองบุราณ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ประธานวุฒิสภา : ท่านประท้วงหรือ เชิญครับ

นายสมบุรณ์ ทองบุราณ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ

ผม สมบุรณ์ ทองบุราณ จากยโสธร โดยปกติท่านประธานฯ ไม่เห็นผมประท้วงนะครับ แต่วันนี้ผมฟังด้วยเหตุด้วยผล เพราะอาจารย์จอน อาจารย์เฒ่าศักดิ์ ถ้าผมไม่เสนอให้ปรับคะแนนใหม่

ก็แสดงว่า นายสมบุญมี ทองบุรณ เห็นด้วยในการฆ่าชีวิตคนชั่วครับ ท่านประธานฯ นิดเดียว นะครับ ประเทศต้องงงเงาไว้รารามบูรเวลาทำผิดกฎหมาย ประมาณ ๕ บาท แต่ประเทศไทย ผิดกฎหมายจราชปรับ ๔๐๐ บาท ผลก็คือทุจริตใจใหม่ครับ เพราะฉะนั้นหลักฐานวิชาการ เขาบอกว่า มาเลเซียเขาติดมากกว่าไทยนะ เสโรจีน เพราะฉะนั้นผมเสนอให้ท่านประธานฯ ภาษีข้อบังคับ และข้อกัณฑ์ขึ้นขึ้นประทั่ง เพราะคอนขกมือท่านไม่เห็นใจใหม่ ผมขอให้ นักระแบนใหม่ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมขอวินิจฉัยว่าไม่ต้องนับใหม่ เพราะว่าคะแนนต่างระหว่าง ผู้เห็นด้วยกับไม่เห็นด้วยเกิน ๑๐ คะแนน ตามข้อบังคับครับ เพราะฉะนั้นผมขอใช้ข้อบังคับนี้ คุณสมบุญครับ ขอโทษครับ ดำเนินการต่อ เชิญท่านกรรมาธิการสนาม ลงเมือง ครับ เป็นมาตรา ๖๕ วรรคสามนะครับ

พลตำรวจตรี สนาม ลงเมือง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม พลตำรวจตรี สนาม ลงเมือง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงใหม่ในฐานะกรรมาธิการวิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ะครับ สำหรับมาตรา ๑๕ นี้ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ ๓ มาตราด้วยกัน ผมจะขอเหตุผลเฉพาะในมาตรา ๖๕ ถึงความเป็นมาว่า ทำไมคณะกรรมการวิสามัญจึงได้พิจารณาเพิ่มเติมในวรรคที่สาม (๑) (๒) (๓) สืบเนื่องมาจากคำว่า “ผลิต” คำเดีวครับ คำว่า “ผลิต” ในมาตรา ๔ นั้นที่มีปัญหาก็คือ ในตอนสุดท้าย การเพาะปลูก ทำผสม ปุรง แปรสภาพเปลี่ยนแปลงสิ่งเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์ ไม่มีปัญหา ชัดเจน แต่คำว่า “การแปรรูหรือรวมบรรจุ” ที่เราจะต้องหันกลับมาพิจารณา กันนั้น ในคณะกรรมการพิจารณาเรื่องนี้กันอย่างมาจนครับ ผมขอแยกตัวอย่างในเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นจริง ในฐานะที่เป็นตำรวจเราพยายามที่จะรณรงค์ป้องกันยาเสพติด เราพยายามที่จะ ใช้อำนาจทางกฎหมายอย่างเที่ยงตรงและเป็นธรรมให้ดีที่สุดเพื่อคือผู้ขายยาเสพติด ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เรื่องที่เกิดขึ้นจริงจากการทำงานของตำรวจในพื้นที่อำเภอถ้ำเพชร ในขณะที่ ผมเป็นรองผู้บัญชาการภาค ๖ รับผิดชอบ ๘ จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง จนนำมาสู่การแก้ไขก็ด้วยความเห็นใจนะครับว่า การจะแยกและ นับก็คือเจ้าหน้าที่ตำรวจ ได้ทำการจับกุมผู้กระทำผิดรายหนึ่ง ในการจับกุมครั้งนี้ได้ยกน้ำหนักบรรจุหลอดคาเฟ ๕ เม็ดข้าง ๑๐ เม็ดข้าง ๒๐ เม็ดข้าง แล้วก็มีปล้นหัวท้ายปิดในการจับกุมครั้งนี้ได้ยก ๒๐ เม็ดข้าง ๒๐๐ เม็ดข้างตามจริงขณะนั้นยังไม่ถึง ๒๐ กรัมของสารบริสุทธิ์ตามกฎหมายกำหนดครับ แต่จาก เหตุการณ์สิ่งที่บรรจุหลอดคาเฟแล้วที่เราจับกุมในครั้งนั้นมีคัตเตอร์ที่ตัดหลอดคาเฟ มีเขียนไซ

ที่จุดใช้ถนน มีไฟแช็กจุดเทียนไขใช้ถนนปิดหัวท้ายของหลอดคาแฟ นั่นถือการบรรจุและรวมบรรจุ โดยที่ผู้กระทำผิด โดยพื้นฐานแท้จริงแล้วไม่ใช่ผู้ผลิตที่แท้จริง แต่ได้ซื้อยาบ้ามาจากตำรวจสารภาพเข้ามา ๒๐๐ เม็ด และในการจับกุมครั้งนั้นเราไม่มีหลักฐานของการจำหน่ายเพียงอยู่ในการครอบครองซึ่งเสร็จสิ้นแล้วมีอุปกรณ์วัสดุพร้อมเพรียงอย่างนั้นะครับ รวบรวมพยานหลักฐาน ผู้ต้องหารับสารภาพในการกระทำอันนั้นส่งฟ้องศาลในข้อหาผลิต เพราะเป็นการบรรจุ รวมบรรจุ ชัยการมีความเห็นสั่งฟ้องเช่นเดียวกัน ไปถึงศาลที่จังหวัดกำแพงเพชร เหตุการณ์เกิดเมื่อปี ๒๕๕๐ ศาลตัดสินนะครับ จำคุกตลอดชีวิต ผู้ต้องหารับสภาพเหลืออีก ๒๐ ปี นี่คือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง แต่ในความรู้สึกของพวกเราซึ่งเป็นนักกฎหมายนี้เราเข้าใจเจตนาของการบรรจุและรวมบรรจุเป็นอย่างดีว่านั่นน่าจะหมายถึงการที่เมื่อผลิตแล้วก็บรรจุหีบห่อทันที บรรจุทันที ยกตัวอย่าง ผีนลิมเมื่อกริด เก็บมาแล้วเอามาขึ้นรวมกัน ๑ ซ้อยห่อกระดาษสาคลุมด้วยพลาสติกอย่างดี หีบห่ออย่างดีเพื่อกันกลิ่น ผีนลิมเช่นเดียวกันเมื่อเอามาใส่กระดาษดี ๑ ถุงใหญ่ ปิดผนึกอย่างดี น่าจะมาจากกรบรรจุและรวมบรรจุเหล่านั้น คำนิยามว่า "ผลิต" นี่ความรู้สึกของผู้ปฏิบัติที่เป็นนักกฎหมาย ดำรงเป็นขั้นต้นเท่านั้นเองนะครับ เรามีความเห็นออกเห็นใจว่าโทษนั้นเท่ากัน แต่พฤติการณ์แห่งการกระทำผิดนั้นแตกต่างกันถือเกินรายที่ศาลกำแพงเพชรตัดสิน ๒๐ ปีลดรับสารภาพแล้วนี้ ในพฤติการณ์ของการปฏิบัติและการกระทำไม่น่าจะเป็นผู้ผลิตที่แท้จริง แต่จริง ๆ แล้วน่าจะเป็นการส่งขายต่อไป ไม่ใช่มีไว้เพื่อเสพด้วย แต่ผู้ต้องหารับสารภาพแต่นั้นนะครับ และที่ตำรวจมีหลักฐานเพียงแค่นั้น ไม่มีพฤติการณ์จำหน่าย เราที่ส่งฟ้องไปแค่นั้น นี่คือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง แต่ไม่ได้ติดตามคำพิพากษากฎีกาวินิจฉัยอะไรนะครับ แต่ท่านสุนทรซึ่งขณะนั้นเป็นหัวหน้าศาลจังหวัดกำแพงเพชรท่านก็บังเอิญได้ค้นคำพิพากษากฎีกาให้เพื่อเป็นข้อพิจารณาในห้องประชุมแห่งนี้ว่ามีคำพิพากษากฎีกาว่าอย่างนี้ แต่อย่างไรก็ตามใน ๒ กรณีที่ท่านสุนทรยกนั้นเปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา ถ้าเราไม่กำหนดให้ชัดไปเสียเลยความแตกต่างระหว่างผู้ผลิตที่แท้จริงกับผู้ที่มีความจำเป็น และเอามาประกอบเป็นหลอดอย่างที่ผมว่านี่ เหมาะสมไหมครับที่ว่า ผลิตแล้ววรรคหนึ่งจำคุกตลอดชีวิตวรรคสอง ถ้าไปจำหน่ายประหารชีวิต เราจึงกำหนดในวรรคสามนี้ขึ้นมาจนครบเพื่อให้อยู่ในดุลพินิจของพวกเราที่จะต้องพิจารณากัน ณ ที่นี้ ท่านประธานฯ ได้เกริ่นพริบๆ ผมก็พอสงถึงท่านอาจารย์จอนด้วยเคารพ ผมเป็นตำรวจคนหนึ่งในชีวิตตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีจนกระทั่งเป็นทุกตำแหน่งจนสุดท้ายรองผู้บัญชาการตำรวจ ผมเจอกับปัญหาอันนี้มาหลายครั้ง รู้สึกน้อยใจ

ในฐานะที่ตำรวจที่สี่ไม่เคยพูดถึง ผมเองก็จะเรียนท่านในที่ประชุมนี้แหละครับว่า ในช่วงระยะเวลาเพียง ๕ ปีที่ผมรับผิดชอบในภาคเหนือตอนล่าง ตำรวจที่ตั้งใจทำงานจริง ๆ ถูกยิงตายจากการเข้าจับยาบ้า ๔ คน ถูกแก๊พรั้วฟอส ๘ คนครับ ผมเองตำรวจจน ๆ คนหนึ่งต้องเลี้ยงดูขณะนี้ทางการเลขหนีวณเดโหม ไม่มี ตาย ๔ คน พิการ ๑ คนครับ ราชรถเกิดที่อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร ไปตามถนนร้ายเข้าไปในป่าอ้อย อยู่ดูคนเดียว ตายคาที่ รายที่ ๒ ที่สวรรคโลก สุโขทัย หลุดตรงวงคันเพื่อจะตรวจคนเท่านั้นเอง พอเข้าไปหันมาดูเต็มหน้าอกตาย รายที่ ๓ ที่สุโขทัย กองโกรสลาเช่นเดียวกัน เกิดความบกพร่องของคนที่ไปจับ กดปุ่มเพื่อออกเหตุให้กำลังเข้าไปช่วย ตัวเองเข้าไปเองซึ่งนั้นไม่มีอาวุธติดตัวครับ ปรากฏว่าเข้าช่วยไม่ทัน ตาย ๑ คน พิการ ๑ คนครับ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เริ่มมีแต่ให้สิทธิของผู้ต้องหา แต่สิทธิของผู้เสียหายหรือผู้ที่ปฏิบัติการตามหน้าที่ไม่เคยได้รับเลยครับ อันนี้แหละครับเป็นสิ่งที่เป็ความที่รู้สึกภายในจริง ๆ นะครับว่า ตำรวจดี ๆ ที่ตั้งใจทำงานต้องตาย ไม่มีใครเหลียวแล ไม่มีใครสนใจ เป็เช่นนี้มาโดยตลอดนะครับ ด้วยเหตุผลอันนี้ผมขอชี้แจงท่านประธานฯ เพื่อรับทราบและครับ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภา ได้ส่งจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอูมร์ ดอยิบ เชิญครับ เมื่อสักครู่นี้ท่านประธานฯ ค้างเอาไว้เชิญครับ

นายอูมร์ ดอยิบ (นราธิวาส) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระทบ อูมร์ ดอยิบ จากนราธิวาส ความจริงแล้วผมอยากจะถูกตั้งแต่ก่อนที่จะลงคะแนนเมื่อสักครู่นี้คือผมขออภิปรายสนับสนุนท่านอาจารย์จนที่พูดว่า ไม่สมควรให้มีการประหารชีวิต ผมเห็นด้วยเพราะผมอยู่ภาคใต้ก็อยู่กับประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ และอื่น ๆ ที่ให้กฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้มีกรประหารชีวิต แต่ปรากฏว่าการทำชาวเสฟติดก็ดี การเสฟยาเสฟติดก็ดี และอื่น ๆ เกี่ยวกับอาสาเสฟติดนั้นไม่มีการลงคะแนนก็จะเพิ่มมากกว่าเขา แม้กระทั่งประเทศที่นำถือศาสนาอิสลามเองก็มีการประหารชีวิต แต่ว่าการค้ายาเสฟติดนั้นไม่มีการลงคะแนนแต่ประหารได้มีแต่เพิ่มยังมีวันยิ่งเพิ่ม ฉะนั้นจึงเห็นว่าไม่สมควรที่จะมีการประหารชีวิต เพราะว่าการประหารชีวิตนั้นสิ่งที่อาจารย์จนพูดเป็นการแก้คดีศรีของมนุษย์ ฉะนั้นขออภิปรายสนับสนุนของอาจารย์จนด้วยการไม่เห็นด้วยที่จะมีการประหารชีวิต ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิวัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ขอบคุณครับ ท่านนิเวศครับ เชิญครับ

นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา นะครับ ผมจะขออนุญาตอภิปรายในมาตรา ๖๕ วรรคสองกับวรรคสาม นะครับ ท่านประธานฯ ครับ คือทำที่ฟังท่านกรรมาธิการ ได้ชี้แจงนะครับว่า เจตนารมณ์ในการที่มาแยกวรรคนี้ออกมา เพื่อให้การบรรจุหรือการรวมบรรจุนี้ต่างจากการผลิตนะครับ ทั้งนี้ผมมาดูด้วยคำที่ท่านใส่มาที่ใช้คำว่า “ถ้าการกระทำผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการแบ่งบรรจุหรือรวมบรรจุ” นั้นหมายความว่า จะไม่ครอบคลุมถึงในกรณีที่ผู้ต้องหานั้นมีสภาพคดีไว้ในครอบครองแล้ว ก็มาแบ่งหรือบรรจุอย่างที่ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงเมื่อสักครู่นี้นะครับ จริง ๆ แล้วจะเป็นเฉพาะกรณีที่เป็นผู้ผลิตจริง ๆ และที่มาแบ่งหรือบรรจุ นะครับ ซึ่งอันนี้ไม่ใช่เจตนารมณ์ของท่านกรรมาธิการ หรือคนที่นำเข้ามาเข้ามาและมาแบ่งหรือบรรจุก็ไม่ใช่อีกใช้ใหม่ครับ หรือการส่งออกก็เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นในการแก้ไขวรรคสองและวรรคสามในลักษณะเช่นนี้ ผมว่าไม่น่าจะตรงกับที่ท่านต้องการนะครับ ที่นี้ผมมาดูในมาตรา ๖๖ กับมาตรา ๖๗ นั้นะครับ มาตรา ๖๕ วรรคสองนี้ได้กำหนดโทษไว้ในกรณีที่แบ่งหรือรวมว่ามีโทษจำคุก ๑ ถึง ๑๐ ปี ซึ่งก็ตรงกับกรณีไว้ในครอบครองเลย ๆ นั้นะครับ ในลักษณะเดียวกับมาตรา ๖๗ ที่มีโทษ ๑ ถึง ๑๐ ปีเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นดูว่าจะซ้ำซ้อนนะครับ ส่วนวรรคสองที่มีไว้เพื่อจำหน่ายก็จะไปตรงกับมาตรา ๖๖ ที่มีโทษ ๕ ถึง ๑๕ ปี นะครับ เพราะฉะนั้นผมเลยมีความรู้สึกว่ามาตรา ๖๕ วรรคสองกับวรรคสามจะไม่จำเป็นครับ ท่านประธานฯ ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิวัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอาจารย์วัลลภ เชิญครับ

นายวัลลภ ตั้งคณาภิรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม วัลลภ ตั้งคณาภิรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมเองมีความเห็นค่อนข้างจะคล้าย ๆ กับที่ท่านสมาชิก ที่เพิ่งอภิปรายไปเมื่อสักครู่ เพียงแต่อาจจะมีรายละเอียดที่ต่างกันบ้างเล็กน้อย ถ้าดูสิ่งที่คณะกรรมการได้พยายามเพิ่มเติมวงเล็บในความหมายที่ว่าทำให้สมบูรณ์ขึ้น ผมพยายามเห็นอย่างนั้นนะครับว่าจะทำให้สมบูรณ์ขึ้น แต่พออ่านไปอ่านมาผมมีข้อสงสัย๒๒ประการด้วยกันและต้องการคำตอบ

ประการที่ ๑ ก็คือว่า วรรณคดีเพิ่มเติมขึ้นมาตั้งแต่คำว่า “ฉากรกระทำควมผิด ตามวรรณคดีในการแบ่งบรรณหรือรวมบรรณ” นี้มีความหมายต่างอย่างไรถ้าการมีไว้ครอบครอง ในมาตรา ๖๗ ไม่ต่างกันเลยครับ ผมครอบครองไว้ตามจำนวนที่ไม่ถึงตามที่กำหนดไว้ใน มาตรา ๑๐ สมมุติว่าผมมี ๑๕ เม็ดใส่เอาไว้ในกระเป๋ากางเกง มีไว้ในครอบครองโดยไม่ได้ รับอนุญาตก็ต้องจำคุกหนึ่งถึงสามปี กับวรรณคดีที่เพิ่มเติมมานะครับ แบ่งบรรณ รวมบรรณ เด็กเร่ร่อนคนหนึ่งเอา ๑๕ เม็ด หนีไปส่งมดขางเขาไว้ไม่ให้เปียกน้ำใส่ไว้ในกระเป๋ากางเกง ต่างกันอย่างไรระหว่างใส่ไว้ในกระเป๋ากางเกงทั้ง ๑๕ เม็ดเลย หรือใส่ที่เสื้อเม็ดหนึ่ง กางเกง เม็ดหนึ่ง กระเป๋าหลังเม็ดหนึ่ง กระเป๋าใส่ไปทั้งตัวนั้นก็เข้าข่ายครอบครอง ในมาตรา ๖๗ กับมดใส่ดูรวมกันแล้วเอาอย่างสิมดไม่ให้น้ำเข้าก็เข้าข่ายเดียวกัน มีความต่างกันอย่างไร แสดงว่าที่เราเขียนไว้ในมาตรา ๘ ใครมีไว้ในครอบครองก็ผิด แบ่งบรรณ รวมบรรณก็มีความผิด หมดอยู่แล้ว โดยสรุปก็คือว่ากลับไปตามร่างเดิมกลุ่มอยู่แล้วไม่ต้องเขียนเลยครับ เพราะมาตรา ๘ ตอนที่เรานำมาตรา ๑๕ ชัดเจนว่ามีไว้เท่านั้น และมาตรา ๖๗ ก็ครอบคลุมนำไว้อยู่แล้ว ในความเห็นของผมก็คือว่า ไม่จำเป็นต้องมีการเพิ่มเติมใหม่ขึ้นมาเลยครับ กลับไปสู่อ่างเดิม ตามที่ร่างมาจะเป็นสิ่งที่ถูกต้องที่สุดครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสดง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสุนทร เจริญศรี

นายสุนทร จินดาอินทร์ (ก้นแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดกำแพงเพชร ก่อนที่ผมจะอภิปราย ต่อไปผมขออนุญาตแก่คำคิดก่อนนะครับ ที่ท่านกรรมาธิการอ้างว่าเป็นหัวหน้าศาลอยู่ที่ จังหวัดกำแพงเพชรเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ผมเกษียณอายุเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๘ จาอนุญาตแก่คำคิด ตอนนั้นผมไม่ได้รับราชการแล้วครับ แล้วปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ผมก็ใหญ่กว่าหัวหน้าศาลมากครับ ขอแจ้งให้ท่านกรรมาธิการได้ทราบไว้ด้วย

ผมคิดว่า ถ้าว่า “ผลิต” ตามมาตรา ๘ เขียนไว้ชัดเจนว่า หมายความว่า เพาะ ปลูก ทำ ผสม ปรุง แปรสภาพ เปลี่ยนรูป ดังกระทรวงวิทยาศาสตร์ และให้หมายควม รวมตลอดถึงการแบ่งบรรณหรือรวมบรรณ ท่านกรรมาธิการท่านอีกกล่าวว่า การที่แบ่งบรรณกับ รวมบรรณจะเป็นภัยกับคนที่มิไ้จำนวนน้อยแล้วจะเข้าไปสี่กเป็นชื่อของการผลิต อันนี้ผมคิดว่า การที่จะเขียนกฎหมาย ถ้าท่านเขียนแยกไว้ให้หมดเลยอย่างนี้เป็นอย่างนี้ ท่านร่างกฎหมาย ฉบับหนึ่งมีท่านพิงมาคิดได้ตอนนี้ ถ้าท่านคิดตั้งแต่มาตราก่อน ๆ ท่านไม่รู้อะไรเขียนไว้ที่ไหน

เพราะฉะนั้นผมคิดว่า การตีความของศาลฎีกาก็ดี การใช้กฎหมาย ถ้าศาลฎีกามันทำวินิจฉัยว่าอย่างไรแล้ว บรรทัดฐานย่อมยาวนานครับ ท่านอดีตนายกรัฐมนตรีท่านหนึ่ง ท่านลงถ้อยคำท่านว่า การที่จะใช้เป็นบรรทัดฐานได้ใช้กันไปนานครับ เพราะฉะนั้นผมยังคิดว่าอีกทั้ง ๒ ฎีกาอย่างที่ท่านกรรมการชอเอี่ยมท่านครับ ที่ท่านสนามได้พูดมานี้ ฎีกาปี ๒๕๕๐ นั้นครับ อันนี้ชัดเจน ไม่ใช่เพียงแค่ไปแย้งเสร็จหรือรวมเสร็จจะเป็นการผลิต ไม่ใช่ครับ มีข้อเท็จจริงอื่นอีกมาก ยังไปเจออุทธรณ์คดีอยู่ดีที่ตนคน ไปเจอแล้วประกอบกับรับสารภาพว่าผลิตจริง พอมาฎีกาปี ๒๕๕๑ ยิ่งชัดเจนใหญ่ครับ บอกไว้ชัดเจนเลย เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นต้องเขียนหรือครับ ปล่อยให้ศาลท่านทำงานบ้างครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไชยสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ จะถามมติเดิมจะตีใหม่ข้อนี้ เชิญกรรมการครับ

นายกันทร ศรีสรรพางค์ (รองประธานคณะกรรมการ) : ก่อนอื่นขอชี้แจงใบประเด็นเรื่องของ (๒) เพื่อให้ถ้อยคำชัดเจนขึ้น ขอเพิ่มเติมคำว่า “ถ้าการกระทำความคิดตามวรรคหนึ่งเป็นการ” เพิ่มเติมคำว่า “ผลิตโดยการแปรรูป” เพื่อให้ขยายความมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง เฉพาะถ้อยคำคำว่า “ผลิต” ตามคำที่ท่านนิเวศน์แจ้ง ในส่วนประเด็นเรื่องของการขยายความคำว่า “บรรจุ” นั้น ตามที่ได้ชี้แจงเมื่อสักครูนี้นี้ว่า คำว่า “ผลิต” นั้นหมายความว่า เเพาะ ปลูก ทำ ผสม ปรุง เปลี่ยนสภาพ เปลี่ยนรูป สังเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์ และให้หมายความรวมถึงการแปรรูปหรือรวมบรรจุด้วย เมื่อสักครู่กรรมการได้ชี้แจงถึงคดีหนึ่งที่เกิดขึ้นที่กำแพงเพชร ผมใคร่ขอเรียนชี้แจงเพิ่มเติมว่า ก็มีคดีหนึ่งเกิดขึ้นที่จังหวัดเพชรบุรี มีนักเรียนคนหนึ่งติดยาเสพติดและจำเป็นต้องจำหน่ายยาเสพติดเพื่อให้ได้เงินมาซื้อขายเสพติด เขาได้แบ่งยาเสพติดคือแอมเฟตามีน ขายใส่หลอดเล็ก ๆ หลอดหนึ่ง ประมาณ ๔-๕ เม็ด เพื่อขาย เพื่อสะดวกในการขาย มีการเข้าไปไล่ซื้อจับได้ว่าเขาจำหน่ายและในขณะเดียวกันจับได้เครื่องมือของการบรรจุหลอดทั้งหมด ดำรงเบื้องต้นตั้งข้อหาว่าผลิตและจำหน่าย ซึ่งมีโทษถึงประหารชีวิต เด็กคนนั้นรับสารภาพในชั้นสอบสวนและชั้นศาล ศาลลงโทษจำคุก ๒๐ ปี นี่ก็พอพื้นฐาน ในการตีความของเจ้าหน้าที่ตำรวจจากถ้อยคำของการผลิต จริงอยู่ตามที่ ขออนุญาตเอ่ยถาม ท่านสุนทรได้พูดว่า ศาลฎีกาได้วินิจฉัยมาเช่นนี้ว่าการแปรรูปนั้นไม่จำเป็นต้องหมายความรวมถึงการผลิต แต่คำพิพากษาของศาลฎีกานั้นก็ไม่ใช่ว่าจะเป็นบรรทัดฐานเสมอไป บางครั้งก็กลับไปไกลตีมา และในบางครั้งก็ไม่ถึงศาลฎีกา แต่ที่สำคัญในแนวทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่

ตำรวจนั้น เขาตั้งข้อหาก่อนเบื้องต้นว่าผลิต เขาทรงถูกกล่าวหาว่าช่วยเหลือผู้ต้องหา ฉะนั้น
ชั้นตอนต่าง ๆ ตั้งแต่การประกันตัวก็ดี การต่อสู้คดีล้มทกกับพฤติกรรมที่ไม่มาไทยถึงประหาร
ชีวิต เพราะฉะนั้นการบัญญัติในมาตรา ๖๕ (๓) ที่เพิ่มเติมเข้ามานั้น ผู้ช่วยเหลือให้บุคคลที่มี
พฤติกรรมเพียงเล็กน้อยเท่านั้นเองไม่ต้องรับโทษสูงขึ้นไปตามพฤติกรรมแห่งคดีที่สมควร
จะรับโทษจึงได้บัญญัติมาตรา ๖๕ (๓) และ (๔) ขึ้น ใครขอเรียนชี้แจงในเบื้องต้นเท่านี้
ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ จะถามมติในมาตรา ๖๕ วรรคสาม วรรคสี่ ในมาตรา ๑๘
เห็นชอบกับคณะกรรมการเพิ่มเติมวรรคสาม วรรคสี่คลุม เห็นด้วย เห็นชอบให้คงไว้
ความร่างเดิมกด ไม่เห็นด้วย โปรดลงคะแนน เจ้าหน้าที่รวมคะแนนครั้น

(มีสมาชิกรฯ เห็นด้วย ๘๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วย ๘๔ ไม่เห็นด้วย ๒๘ งดออกเสียง ๑ ไม่ลงคะแนนเสียง ๐
ต่อไป มาตรา ๖๖ เชิญท่านใ้สวนครับ

นายไสว พรหมณี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ จำหรับมาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ คงร่างเดิมของที่สภาผู้แทนราษฎรให้นำเสนอ
ของกรมเรียนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านจอน เชิญครับ

นายจอน กิ่งภากรณ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
จอน กิ่งภากรณ์ สมาชิกวุฒิสภา ตอนแรกว่าจะไม่อภิปรายประเด็นเดียวกัน แต่ฟังดูอาจจะ
สมาชิกวุฒิสภาบางท่านเข้าใจผิดว่า การที่สมัคัดโทษประหารชีวิตออก แล้วไม่ได้รับว่า
โทษคืออะไร ถ้าอ่านให้ถี่ถ้วนครับ คือผมเพียงแต่เปลี่ยนโทษประหารชีวิต มาเป็นโทษจำคุก
ตลอดชีวิต เช่น คดีวรรคสองออกจากมาตรา ๖๕ ก็ยังคงเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิตและปรับ
ตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท เช่นเดียวกันในมาตรา ๖๖ สมัคัดโทษประหารชีวิตออก
นะครับ ก็คือ ถ้ายันเสด็จให้โทษความวรรคหนึ่งมีปริมาณค่าวมเป็นสารบริสุทธิเกิน ๒๐
กรัมขึ้นไป ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท หรือ

ประหารชีวิต ผมตัดเฉพาะคำว่า “หรือประหารชีวิต” ยังคงเรื่องโทษจำคุกตลอดชีวิต และโทษปรับยังคงไว้เหมือนเดิม เพราะผมเห็นว่าอันนั้นยุติธรรมแล้ว อยากจะขออ้างอิงที่ท่านสนาม คงเมือง พุดเมื่อสักครู่นี้ผมก็เห็นใจและเข้าใจในการเสียชีวิตของตำรวจดี แต่ผมก็ยังยืนยันว่า โทษประหารชีวิตนั้นไม่ได้แก้ตรงนั้นะครับ ในประเทศที่ยกเลิกการประหารชีวิต จะมีการควบคุมเรื่องอาวุธปืนอย่างเข้มแข็งนะครับ จะเห็นประเทศที่มีความรุนแรงค่อนข้างน้อยกว่าประเทศที่มีประหารชีวิต อันนี้ก็ค่อนข้างดูได้ชัดเจน ประเทศอย่างสหรัฐอเมริกาที่ยังคงมีการประหารชีวิตก็ยังมี ความรุนแรงมาเทียบเท่ากับประเทศทางยุโรปที่ยกเลิกเรื่องของประหารชีวิต ถ้าเรามีการยกเลิกประหารชีวิต มีการควบคุมอาวุธทุกประเภท ไม่ให้ประชาชนถืออาวุธอย่างเข้มแข็ง แล้วก็มีโทษสูง แต่ไม่ใช่โทษประหารชีวิต มีโทษสูงสุดที่สุดสำหรับผู้ที่ยังใช้ยิงเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ยังคงต้องโดนโทษสูงที่สุดก็คือการจำคุกตลอดชีวิต อันนี้จะช่วยลดความรุนแรงในสังคมและลดโอกาสที่ทั้งพลเมืองและเจ้าหน้าที่ที่รักษากฎหมายจะต้องเสียชีวิตด้วยการถูกยิงจากอาชญากรครับ เพราะฉะนั้นผมยังยืนยันว่าควรจะมีการตัด “โทษประหารชีวิต” ออกนะครับ ขอให้มีการลงคะแนนด้วยครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอลไชสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผมจะขอลงคะแนนครับ ท่านเจิมศักดิ์ไม่ได้มาพรฯ ไร่ครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการที่ลงไว้ตามร่างเดิมในมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ ให้กดปุ่มเห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับผู้ของสวจนกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย โปรดลงคะแนนครับ ท่านเจ้าหน้าที่รวมคะแนนคร้า

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๘๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอลไชสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วย ๘๕ ไม่เห็นด้วย ๒๑ กดออกเสียงและไม่ส่งคะแนน ๐ เชิญท่านเลขาฯ ครับ

นางสาววรรณี เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๒๐ ไม่มีกรณีแก้ไข มีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอลไชสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอำนวยการ เชิญครับ

ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์ (ประจวบคีรีขันธ์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ก็คงจะตกงในหลักการกันอยู่แล้วกันว่า ผมมีความเห็นว่ามัน ๗ รัฐบาลก็ดี และเป็นที่น่าทราบดีว่า ยาเสพติดเป็นภัยอันตรายอย่างร้ายแรงต่อประเทศชาติ เพราะฉะนั้นแนวความคิดที่จะลดหย่อนก่อนกลายนั้น ไม่น่าจะเกิดขึ้น

ประการที่ ๒ จนกระทั่งความผิดลำพังแต่โทษปรับนี้เขามีโอกาสครับ ผมมีประสบการณ์มาแล้ว ตัวอย่างก็คือถูกจับแล้วระหว่างประกัน เขาก็หนีประกันไปก็เท่านั้นเอง ส่วนจะรับประกันอะไรเขาไม่กลัวหรอกครับ เพราะฉะนั้นไม่ว่ามนุษย์ สัตว์จะอยู่ในแนวความคิดเดียวกันครับ นั่นก็คือจะกลัวต่อการเสียชีวิต เพราะฉะนั้นจากแนวความคิดดังกล่าวผสมกับหลักการเดิมที่รัฐสภาที่ให้ไว้ นั่นก็คือกฎหมายฉบับนี้แหละครับ เมื่อ ๒๓ ปีมาแล้วก็ยึดแนวความคิดนี้ นั่นก็คือ “จำและปรับ” ไม่ใช่ “จำหรือปรับ” จำและปรับ จำก็ไป และปรับตั้งแต่เท่าไรถึงเท่าไร ซึ่งเป็นหลักการเดิมซึ่งให้ไว้เมื่อ ๒๓ ปีมาแล้ว ขณะนั้นเหตุการณ์นี้ยังไม่รุนแรง แต่บัดนี้เหตุการณ์รุนแรงขึ้นเหตุโฉนดจึงจะต้องยกเลิกหย่อนผ่อนกลาย ซึ่งคุณแล้วเป็นเรื่องขัดแย้งกันเองครับ เพราะฉะนั้นก็ขอให้ได้ทบทวนอีกครั้งหนึ่งเถอะครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไชสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ คิดว่าคงไม่ต้องชี้แจงอะไรมากครับ เพราะว่าผมจะขอลงมติเลยนะครับ ในมาตรา ๒๐ นี้ไม่มีกรณีแก้ไขครับ ผมจะถามว่าท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการหรือเห็นคงไว้ความร่างเดิมให้คลุม เห็นด้วย ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมคลุม ไม่เห็นด้วยครับ โปรดลงคะแนนครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๖ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไชสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วย ๕๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๖ คะแนน จดออกเสียง ๑ และไม่ลงคะแนนเสียง ๑ เชิญท่านเลขานุการ ครับ

นางสาววรรณี เทพญาติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ มาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เมื่อสักครู่นี้ผมขอถกษณะครับ ผมอ่าน “หนึ่ง หนึ่ง” “หนึ่งและหนึ่ง” ต้องขอถกษด้วย ขอขอบคุณครับ เชิญท่านจอนัครับ

นายจอน ถึงภทกรณั (กรุงเทพมหานคร) : ครับ มาตรา ๒๕ ก็เป็นเช่นเดียวกันนะครับ คือผมตัดโทษประหารชีวิตออก เพราะจะเน้นตามมาตรา ๒๕ นะครับ ในส่วนของวรรคห้าของมาตรา ๕๓ จะเขียนอย่างนั้นะครับ “ถ้ายาเสพติดให้โทษ ซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดตามวรรคสามเป็นเฮโรอีน ผู้กระทำต้องระวางโทษเป็นสองเท่า และถ้าเป็นการกระทำความผิดหญิงหรือต่อบุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้กระทำต้องระวางโทษ” เดิมเป็น “ประหารชีวิต” ผมเปลี่ยนเป็น “จำคุกตลอดชีวิต และปรับห้าล้านบาท” ก็เป็นโทษที่ผมถือว่ารุนแรงที่สุดนะครับ แต่ว่าอย่างที่พวกท่านทั้งหลายก็จะทราบนะครับว่า ผมไม่เห็นด้วยกับโทษประหารชีวิต ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอลงมติเลยนะครับ โนมตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการกลุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับผู้ขอสงวนกลุ่ม ไม่เห็นด้วย โปรดลงคะแนนเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๔ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วยกับกรรมาธิการนะครับ ๑๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๔ คะแนน จดออกเสียงและไม่ลงคะแนน ๐ และ ๐ เชิญท่านเลขานุ ครับ

นางสาววรรณี เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านนภินทรเชิญครับ

นายนภินทร ศรีสรรพางค์ (รองประธานคณะกรรมการการ) : กรรมาธิการท่านประธานวุฒิสภา ท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติ ผม นภินทร ศรีสรรพางค์ สมาชิกวุฒิสภา จากจังหวัดราชบุรีในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย มาตรา ๕๔ นี้ก็คงเป็นมาตราที่สำคัญ

มาคราหนึ่งของกรมแก้ไขพระราชบัญญัตินี้ เนื่องจากว่ามาครานี้เป็นเรื่องของผู้ที่ติดยาเสพติด และสมัครใจเข้ารับ เมื่อได้รับงานหมายจากการติดยาเสพติด แล้วผลก็คือ ผู้นั้นพ้นจากความคิดในอดีตที่ผ่านมา ๔. ฐานด้วยกัน ก็คือ

๑. ซ้ำหายยาเสพติด
๒. ซ้ำหายยาเสพติดและครอบครองยาเสพติด
๓. ซ้ำหายยาเสพติดและครอบครองยาเสพติดไว้เพื่อจำหน่าย
๔. ซ้ำหายยาเสพติดและจำหน่ายยาเสพติด

ท่านประธานฯ ครับ ในความคิด ๒ ฐานหลังที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายนั้น ตัวผมไม่เห็นด้วยกับกฎหมายที่แก้ไขนี้ เพราะว่าผู้ที่จำหน่ายยาเสพติดทราบอยู่แล้วว่า โทษภัยของยาเสพติดนั้นมีภัยต่อชีวิตและร่างกายของผู้เสพ ตัวเองทราบดีอยู่แล้วก็ยังจำหน่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินในการซื้อยาเสพติด ผมถือว่าเป็นการฆ่าคนทั้งเป็น เป็นอาชญากร ซึ่งสมควรแก่การรับโทษ ท่านประธานฯ ครับ การวินิจฉัยกฎหมายไว้เช่นนี้ ซึ่งมีผลใช้ต่อไปในอนาคตอีกยาวนาน เท่าเท่าในกรณีของไทย เป็นการนิรโทษกรรมให้กับผู้จำหน่ายยาเสพติดไว้ล่วงหน้า การกระทำเช่นนี้เปรียบเหมือนการสนับสนุนให้เกิดการจำหน่ายยาเสพติดขึ้น ถ้ากฎหมายบัญญัติไว้เช่นนี้ ผู้ที่เสพยาเสพติดในปัจจุบันก็มีความกล้าที่จะจำหน่ายยาเสพติด เพราะเมื่อจำหน่ายแล้วมีเงินมีทองแล้วเข้าสู่สถานที่บำบัดก็จะล้างความคิดทั้งหมดที่ตนเองมีอยู่ นอกจากนี้ในภาวะบ้านเมืองมีวิกฤติเช่นนี้ บุคคลลวงนามมีจำนวนมากมาย เขาจะหันไปค้ายาเสพติด ค้าขายจนมีเงินมีทองอยู่ได้ในสังคมก็จะเสพยาเสพติดเข้าไปแล้วเดินเข้าสู่สถานที่บำบัดรักษา ซึ่งสถานที่บำบัดรักษานั้นไม่มีการตรวจสอบประวัติก็มีเพียงเจ้าหน้าที่สาธารณสุขเท่านั้นเอง เมื่อตรวจเลือดมีสารเสพติด ตรวจปัสสาวะมีสารเสพติดก็เข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษา ทั้งที่ผู้นั้นอาจจะไม่คิดเสพยาเสพติดจริงก็ได้ ก็จะเป็นผลให้ผู้นั้นสามารถที่จะล้างความคิดที่เกิดขึ้นทั้ง ๔ ฐานได้ทั้งหมด ซึ่งผมเถียงไม่เห็นด้วยใน ๒ ฐานความคิด คือโทษฐานจำหน่าย การบัญญัติกฎหมายขึ้นมาเช่นนี้ผมเชื่อว่าจะไม่ได้แก้ไขปัญหาของสังคมในการจำหน่ายยาเสพติด แต่น่าจะเป็นการเพิ่มผู้จำหน่ายยาเสพติด ซึ่งมีผลต่อสังคมเพิ่มขึ้นในส่วนตรงนี้ตัวผมเองได้ขอมารัฐคดีในอดีต ๒ ฐาน ความคิดออกไป ก็คือความคิดฐานยา และมิใช่ครอบครองเพื่อจำหน่าย และยาเสพติดและจำหน่าย ออก ถ้าหากผู้นั้นสมัครใจเข้าสู่การบำบัดรักษาก็สามารถที่จะล้างความคิดในอดีต ได้เพียง ๒ ฐานเท่านั้น เว้นแต่ในารลดสอง ผมเพิ่มเติมสำหรับเด็กอายุ ๑๕ ปี เพราะผมคิดว่าเด็กอายุ

๑๘ ใ้เน้นการตัดสินใจยังไม่เทียบเท่าผู้ใหญ่ อาจจะมีการผิดพลาดได้ง่ายขึ้น เพราะฉะนั้นจึงให้โอกาสแก่ความผิดที่เกิดขึ้นเมื่อกระทำก่อนอำยุครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์ ท่านประธานฯ ครับ กฎหมายยาเสพติดให้โทษสอดคล้องกับกฎหมายฟื้นฟูยาเสพติด ซึ่งกฎหมายฟื้นฟูยาเสพติดนั้นบัญญัติไว้ที่แก้ไขและผ่านสภา เดิมนั้นบัญญัติว่าผู้ที่ถูกจับกุม ศาลมีอำนาจส่งตัวไปผู้สถานที่บำบัดรักษา และถ้าบำบัดรักษาหายก็จะพ้นจากความผิด ๔ ฐานด้วยกันตามที่ผมกล่าวเมื่อสักครู่นี้ แต่เมื่อเข้าสู่วาระที่ ๒ ของการพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภาแห่งนี้ ตัวผมเองได้ขอแปรญัตติร่วมกับท่านคุณวัชรภัก วันนั้นเรียกคุณหมอล้วนแล้วก็มีท่านประทีป เห็นดิประภพ ท่านอนันตชัย ที่ประชุมแห่งนี้เห็นด้วยการขอแปรญัตติที่ข้อตัด ๒ ฐานความผิดออก เพราะฉะนั้นการบัญญัติกฎหมายเพื่อให้สอดคล้องกับทั้ง ๒ ฉบับจึงเห็นควรตัด ๒ ฐานความผิดนี้ออก ขอาคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไทรง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านกรรมาธิการ เรียงเชิญครับ ชี้แจง

นายสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม สุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช ผมเป็นกรรมาธิการและได้สวจนความเห็นเกี่ยวกับมาตรานี้ไว้ผมค่อนข้างจะเห็นท่านองเดียวกับท่านภินทร ขออภัยที่เอ่ยชื่อ เกี่ยวกับมาตรานี้ถ้าอ่านเนื้อความตามร่างเดิมจะเห็นว่า ใ้จับในกรณีที่มีความผิดยังไม่ปรากฏต่อเจ้าหน้าที่พนักงานปกครองหรือตำรวจ กระผมจึงเห็นว่าเป็นการบัญญัติกฎหมายไว้กว้างเกินไป และจะทำให้เกิดกรณีฟอกตัวในคดีขยาเสพติดได้ ที่ผมบอกว่าจะทำให้เกิดกรณีฟอกตัวในยาเสพติดได้ ก็เพราะว่ามาตรานี้ตามร่างเดิมนั้นเปิดโอกาสใ้ผู้ที่กระทำความผิด แต่ความผิดนั้นยังไม่ปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้มีโอกาสที่จะเดินเข้ามาสู่กระบวนการตามมาตรานี้แล้วทำให้พฤติกรรมการกระทำความผิดของเขานั้นลบล้างไปหมดโดยบทบัญญัติแห่งมาตรานี้ผมจึงเห็นว่าไม่สมควรที่จะใ้ผู้ที่ม่พฤติกรรมเสพและจำหน่าย เสพและมีไว้ในครอบครองจำหน่ายได้มีขมกเว้นตาม มาตรา ๘๔ วรรคหนึ่งนี้ด้วย ถึงแม้ว่ามาตรานี้จะเป็นการยกเว้นใ้กับผู้ที่ยอมรับผิดยอมรับว่าตัวเป็นผู้เสพและมีไว้จำหน่าย เสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายนั้นก็จริงอยู่ว่า เป็นการยอมว่าตัวเองนั้นประพฤติผิดแล้วแต่อยากจะกลับตัวกลับใจแต่จะเป็นการลบล้างความผิด หรือจะเป็นการทำให้ขบวนการยาเสพติดนั้นสามารถที่จะขายอวงกว้างได้ เหตุที่ผมตั้งพูดอย่างนี้เพราะอะไร เพราะว่าปกติแล้วผู้ขายยาเสพติดจะมีประวัติอยู่ในประวัติอาชญากรรมของ ป.ป.ส. กิติ ของตำรวจกิติ ซึ่งแม้กระทั่งผู้ค้ารายใหญ่ก็ยัง

สามารถที่จะเข้ามาตราหนี้ถ้าคงตามร่างเดิมเพื่อพอกตัวให้พ้นจากความคิดได้ เพียงแต่มาอ้างว่า เป็นผู้เสพจะขอเข้าบ้ำมัด โดยมาแสดงตัวต่อเจ้าหน้าที่เท่านั้นก็พ้นความรับผิดชอบแล้วในเมื่อ เจ้าหน้าที่พิจารณาแล้วเห็นว่า เขาสมควรที่จะได้รับการบำบัดตามวรรคนี้ ดังนั้นกระผมจึงเห็นสมควรที่จะตัดโทษเกี่ยวกับเสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เสพและจำหน่ายตามที่ ได้ส่งตรวจความเห็นไว้แล้ว และส่วนวรรคท้ายที่เพิ่มเติมนั้นก็เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะให้โอกาสแก่เยาวชน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญผู้แจ้งครับ ท่านกรมราชการ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (กรมราชการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ ในฐานะกรมราชการ ท่านประธานฯ ครับ เรื่องนี้ที่ กรมราชการไม่เห็นด้วย เนื่องจากกลัวให้โอกาสผู้กระทำความผิดฐานเสพมีไว้ในครอบครอง เพื่อจำหน่าย หรือเสพและจำหน่ายยาเสพติดให้โทษตามจำนวนเล็กน้อยที่กำหนดไว้ในกระทรวง ได้มีโอกาสเสพมีจริงไปเข้ารักษา เนื่องจากผู้กระทำความผิดจะขอเข้ารับการบำบัดได้เพียงครั้งเดียว เท่านั้น ผมเรียนท่านประธานฯ และท่านสมาชิก ที่เคารพอย่างนี้ว่า ในขณะที่เดียวกันถ้าท่าน ไปดูย้อนถ้ำในมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ ที่แก้ไขนั้นครับ เขียนไว้ชัดเจน ซึ่งต่างกับพระราชบัญญัติ พื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดองค์ประกอบ ๕ ฐาน เสพ เสพมีไว้ในครอบครอง เสพมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เสพมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่าย นั้นหมายถึงว่า ที่กรมราชการคัดออกให้เหลือ ๒ เป็นคนละสถานะกับครับ สถานะนั้นหมายถึงว่าถูกจับเข้ามา แล้วคลักค้นคนประเภทนั้น เพื่อต้องการแก้ไขปัญหว่า คนเหล่านั้นจะไปหาเงิน เมื่อคนไม่มีเงิน ก็จะ ไปเอาเสพมาจากนั้นครับ ส่วนหนึ่งเพื่อให้ได้รายได้เข้ามาเพื่อซื้อยามาเสพ ซึ่งต่างกับครั้งนี้ ตรงนั้นพอจับมา ปรากฏความผิดว่า คุณจำหน่ายด้วย เอาเข้าฟื้นฟู กรมราชการเห็นตอนนี้ ตั้งกรมราชการร่วมนั้นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ผมอยากจะกราบเรียนให้ชัดเจนครั้งนี้ว่า ความคิดเรื่องนี้ เขาดูอย่างสมบูรณ์ว่าผมเสพ แต่ผมเห็นว่าเสพไปไม่มีประโยชน์ ผมไปแล้ว วันดีคืนดีผมไม่มีสตางค์ไปเสพ ผมหาเงินไม่ได้ ผมก็ไปแล้ว แต่พอถูกหมายจับไปเปิดโอกาสให้มีโอกาสเข้ารับการรักษา ผมเข้าไปแะผมมีโอกาที่จะเข้าสถานฟื้นฟูตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดทั้ง ๆ ที่ไม่มีใครรู้ว่าผมทำความคิดหรือไม่ ถ้ามว่าคนเหล่านั้นในบ้านเมืองมีมาก สำหรับพวกที่ติดยาแล้วค้า ไม่เปิดโอกาสให้เขาเข้าไปฟื้นฟูหรือครับ ท่านไปเปิดโอกาสขงทำไป

ในขณะที่ความจริงไม่มีใครรู้ว่าเขาทำหรือไม่คำ เพราะฉะนั้นผมยกตัวอย่างให้เห็นว่า ถ้าท่านไปปิดกันเข้าแล้ว ต่อไปยกตัวอย่างว่า ผมบอกว่าผมเคยตีหมา ๒ เม็ด ๓ เม็ด แต่วันนี้ผมจะเข้าทำการฟื้นฟูแล้วตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูฯ แต่ถ้าผมเข้าไป บอกผมติดคุกต้องถูกดำเนินคดีแล้วถามว่าใครจะไปละครับ ในขณะที่เดียวกันท่านเคยเห็นไหมว่า เรื่องผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย เราต้องการให้คนเหล่านั้นร่วมพัฒนาชาติไทย โดยถกถกกันก็คือว่า ถ้าบอกเข้ามาที่บอกต้องติดคุกตามพระราชบัญญัติคอมมิวนิสต์ไม่มีใครมาหอรกครับ หรือในกรณีบอกว่าท่านใดที่มีอาวุธปืนเดือนขอให้อัปมาให้กับทางการ แต่พอพูดเขามอบเสร็จ คุณจะต้องถูกดำเนินคดีฐานมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ใครจะมาละครับ เพราะฉะนั้นผมอยากเขียนว่าถ้าจับมาแล้วเข้าฟื้นฟู นั่นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ถ้าท่านดูถ้อยคำค่อนข้างจะชัดเจนว่าเราเปิดโอกาสให้คนเหล่านั้นเข้ามา ในถ้อยคำไม่ได้เปิดโอกาสเหมือนกับที่ท่านผู้ประณัติ ท่านคุณะกรับ กฎหมายเขียนอย่างนี้ว่า ผู้ใดแสวงหาเสพติดให้โทษ แสพมิไว้ในครอบครอง แสพมิไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือแสพและจำหน่ายยาเสพติดให้โทษตามลักษณะ ชนิด และประเภท ปริมาณที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง นั่นคือเล็กน้อย ถ้อยคำตรงนี้บอกกว่า และสมัครใจขอเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลก่อนความผิดปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตัวเองรู้สำนึก หรือฝ่ายพนักงานปกครอง หรือตำรวจ ถักทั้งได้ปฏิบัติครบถ้วนตามระเบียบข้ออ้างถ้าเพื่อควบคุม รักษา รักษา เห็นไหมครับ เมืองไทยเขย่งหมด และว่าด้วยระเบียบวินัยสำหรับสถานพยาบาลดังกล่าวจนได้รับหนังสือรับรองจากพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีกำหนดแล้ว ให้พ้นจากความผิดที่กฎหมายบัญญัติ เห็นไหมครับ แต่มีข้อยกเว้นไว้อีกส่วนหนึ่งว่า แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงกรณีความผิดที่ได้กระทำไปภายหลังการสมัครใจเข้ามาบำบัดรักษาเห็นหมายถึงว่า มันเงื่อนไของค์ประกอบที่เข้าทำการรักษาโดยสมัครใจแล้วเป็นการเปิดโอกาส แต่ถ้าเกิดในกรณีที่สมัครเรียนร้อย กลับมาคำอีกกฎหมายไม่ให้โอกาส เพราะฉะนั้นครั้งนี้ท่านต้องเปิดโอกาสให้คนที่สมัครใจ และครั้งเดียวเท่านั้นและไม่มีการรู้ด้วย เพราะฉะนั้นครั้งนี้ในถ้อยคำของมาตรา ๕๔ ผมเห็นว่ามันเป็นประโยชน์ กรณีการเสี่ยงข้างมากจึงได้ยื่น และขอสรุปท้ายว่า เพื่อให้ทราบแก้ไขปัญหาเสพติดเป็นไปตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยคนที่เขาสมัครใจเดินเข้าไปต้องเปิดโอกาส ครั้งเดียวในชีวิตเขาถ้าท่านไม่ให้เขาเลยโอกาสเขาเดินเข้าไปมีปัญหายาเสพติดจะสัมฤทธิ์ผลได้ยาก ผมขอชี้แจงแค่นี้ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไทรงสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผมจะขอมติคณะกรรมาธิการ ในมาตรา ๓๒ แก้ไขมาตรา ๕๔ ไม่มีการแก้ไข แต่มีกรรมาธิการสงวนความเห็น มติเห็นชอบกับคณะกรรมการ คือคงไว้ตามร่างเดิมหรือเห็นชอบกับผู้สงวนความเห็น นี่เป็นมติที่จะถามกรรมาธิการ เห็นชอบกับคณะกรรมการ คือคงไว้ตามร่างเดิมทด เห็นด้วย เห็นชอบกับผู้สงวนทด ไม่เห็นด้วย โปรดลงคะแนนครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๖ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไทรงสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วย ๑๑ ไม่เห็นด้วย ๒๖ งดออกเสียง ๑ ไม่ลงคะแนนเสียง ๐ เชิญท่านเลขาฯ ครับ

นางสาววรรณีย์ เกตุบุญดี (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๓๓ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไทรงสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์ประทีป เชิญครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานวุฒิสภาคะ ประทีป อึ้งทรงธรรม สมาชิกวุฒิสภา ในมาตรา ๓๓ มาตราเดิม “มาตรา ๕๔/๑ ผู้ใดทำการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษโดยปกติธุระ โดยใช้จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยยาวัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือกระทำการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษ ไม่ว่าจะมีวิธีอื่นใด ซึ่งมีได้กระทำในสถานพยาบาลตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะได้รับการประโชน์ดอแทนหรือไม่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสามปี และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสามแสนบาท” ดิฉันเห็นว่าในเรื่องของการอนุญาตให้เข้าเป็นสถานพยาบาลในการบำบัดรักษาในกรณีที่ใช้ยาเสพติดในการบำบัดนั้นดิฉันเห็นด้วย แต่ข้อความที่ระบุไว้ให้เข้าบำบัดรักษาโดยวิธีอื่นใดต้องรับโทษถ้าไม่ได้ขออนุญาต ดิฉันไม่เห็นด้วย ดิฉันมีเหตุผลที่จะไม่เห็นด้วยอยู่ ๔ ประการด้วยกัน

ประการที่ ๑ ในมาตรานี้เป็นการจัดการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน เพราะการรักษาด้วยวิธีอื่นใด รวมไปถึงการใช้สมุนไพรไทยการบำบัดซึ่งคนวัดต่าง ๆ ก็ได้ใช้สมุนไพรกันมากมาย หรือใช้ธรรมชาติบำบัดหรือจิตบำบัด และยังมีวิธีอื่นที่ชาวบ้านคิดค้นขึ้นมามากมาย เพื่อจะช่วยลูกหลานและประชาชนในพื้นที่ของเขา

เหตุผลประการที่ ๒ คิฉินเห็นว่า ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์เฉพาะระบาดของของยาเสพติดในขณะนี้ ยาเสพติดแพร่ระบาดไปทั่วทุกหัวระแหง และนับวันเพิ่มขึ้นทุกที การที่จะให้ประชาชน เอกชนที่อยู่ห่างไกล ต้องมาขอประกาศให้เป็นสถานพยาบาล เป็นการเพิ่มภาระเป็นอย่างมาก คิฉินขอยกตัวอย่างท่านประธานฯ ว่า ภาระจะต้องเกิดขึ้น เพราะว่า ตามประกาศของกระทรวงสาธารณสุขนี้ ฉบับที่ ๘๖ พุทธศักราช ๒๕๓๑ นี้ในเรื่องหลักเกณฑ์ การขอตั้งสถานพยาบาลตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พุทธศักราช ๒๕๒๒ ระบุไว้ว่าจะต้องมีคุณสมบัติมากมายเลยทีเดียว แต่คิฉินจะขอยกเป็นประเด็น ๆ ที่เห็นว่าจะมีอุปสรรคต่อผู้ที่เข้ามาหน่วยงานของรัฐบาลคือใน (๔) นี้จะคะ มีทรัพย์สินหรือมีฐานะพอที่จะตั้งสถานพยาบาลได้ ถ้าประชาชนเขาไม่มีฐานะ แสดงว่าจะตั้งไม่ได้ รักษาพยาบาลไม่ได้หรืออย่างไร

อีกหัวข้อหนึ่งใน (๔) ของประกาศนี้ ต้องจัดให้มีการใช้วิธีฟื้นฟูสมรรถภาพที่เหมาะสมและถูกต้องตามหลักวิชาการที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด กำหนดครั้งนี้คิฉินคิดว่า ถ้าตอนนี้เอามาตรฐานของกระทรวงสาธารณสุขไปจับตามวัด ตามชุมชนไม่ผ่านแน่ ๆ นะคะ ถ้าหากพิจารณาจะเห็นว่าหลักเกณฑ์ดังกล่าวนี้ไม่เอื้อในการที่จะให้ชุมชน หรือประชาชน หรือเอกชนที่ไม่เอื้อในการที่จะมาให้ความช่วยกันบำบัด ซึ่งเขาทำกันเองในภาคของประชาชน หรือภาคเอกชนที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะหน่วยย่อย ๆ ซึ่งมีอยู่แล้วในหลายแห่งแทบจะเกือบทั้งหมด เช่น วัดหลายแห่งที่ดำเนินการบำบัดผู้ติดยาเสพติดอยู่ก็ ก็น่าจะไม่เข้าหลักเกณฑ์ดังกล่าว และเป็นการยากที่จะทำให้เข้าหลักเกณฑ์ดังกล่าวด้วย ซึ่งจะทำให้การบำบัดรักษานั้นเป็นไปได้ที่ภาคประชาชนจะมาช่วยภาครัฐ

เหตุผลประการที่ ๓ ก็คือว่า ข้อความนี้ย่อมขัดกับนโยบายของรัฐในการแก้ไข ปัญหายาเสพติด ซึ่งนโยบายของรัฐให้ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ให้ยึดพื้นที่เป็นหลัก ในความเป็นจริงแล้วภาครัฐต้องเข้าไปส่งเสริม ไปสนับสนุนให้ภาคประชาชนได้ทำหน้าที่มากขึ้น ให้ประชาชนค้นหามุมปัญหาของชุมชน ทั้งพืชสมุนไพรหรือสิ่งยึดเหนี่ยวในชุมชน สิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจของเยาวชนนำมาใช้ในการบำบัดฟื้นฟู น่าจะสอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาดังกล่าว แต่ถ้าหากว่าท่านกล่าวว่าภาคเอกชนจะมีการเก็บเงินค่ารักษาพยาบาล ซึ่งเขาไม่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ แน่แน่นอนเขาจะต้องมีการเก็บเงินเก็บทองกันบ้าง ก็ถ้าหากว่าประชาชนเขาเห็นว่า เขารักษาหาย เราม่าจะมองว่าเป็นการประหยัดงบประมาณของรัฐไม่ใช่หรือ มีสถิติที่น่าทึ่งมากในการรักษาที่โรงพยาบาลจิตเวชารักษ์ที่คนไข้เข้าไปรักษาซ้ำกันแล้วซ้ำกันอีกถึง ๑๗ ครั้ง แต่แต่ละครั้งใช้เวลา ๒๑ วัน จะกลับเข้ามารักษาใหม่ได้ต้องรอ ๖ เดือน ใน ๑๗ ครั้ง ถ้าคิดเป็น

วันรักษาของในโรงพยาบาลขององค์กรรัฐเองจะเป็นวันทั้งสิ้น ๒,๒๔๙ วันด้วยกัน ถ้าคิดเป็นงบประมาณของรัฐจะต้องเสียไปเท่าใด แต่ที่น่าเสียดายก็คือเวลา เวลาที่เมื่อเขาชวนไปคิดยาแล้วต้องใช้เวลานานมันอยู่กับการเข้าออกโรงพยาบาล ออกมาคิดยากลับเข้าไปอีก ๑๙ ครั้ง รวมกับอีกระยะเวลา ๖ เดือนเป็นเวลารวมถึง ๑๑ ปี ท่านคิดในเชิงเศรษฐศาสตร์ตักนิคหน่อย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอกโชสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอให้ท่านตรงไปยังประเด็นที่ท่านสงวนไว้จะครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรุงเทพมหานคร) : ค่ะ ท่านประธานฯ ดิฉันก็ใช้เวลาในการประชุม ท่านไปนับเวลาเลยคะ ดิฉันใช้เวลาของที่ประชุมมันเป็นหน้าที่นี่ก็ให้นาน ๆ ดิฉันถึงจะได้ลุกขึ้นมาพูดสักครั้งหนึ่งท่านประธานฯ และมาตรการที่ดิฉันเห็นว่า เป็นมาตรการที่จะไปยับยั้งการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการบำบัดแยกแยะคดี ซึ่งมีมากมายไปหมดขณะนี้ ดิฉันถึงได้ขอใช้เวลา แต่อย่างไรก็ตามดิฉันก็พยายามจะให้สั้นที่สุด เหตุผลอีกเหตุผลหนึ่ง

เหตุผลที่ ๔ ดิฉันก็คิดว่าจำนวนตัวเลขขณะนี้ผู้คิดยาเสพติด ทั้งผู้เสพและผู้ที่ติดยา ๒ กลุ่มรวมกันทางตัวเลขของทางราชการมีถึง ๓ ล้านคน เพียงแต่เพียงหน่วยงานของรัฐอยากจะถามว่าจะต้องใช้ระยะเวลาเท่าไร ก็ปีจึงจะทำให้เขาชวน ซึ่งเป็นพลังของชาติ ๓ ล้านคนนี้หายจากการติดยาเสพติดและการรักษาที่ใช้ในปัจจุบันนี้ท่านรักษาได้ไปละเท่าไร จะต้องใช้บางประมาณเท่าใดในการบำบัดทั่วประเทศและดิฉันก็คิดว่าเพื่อให้เป็นการสรุป ดิฉันก็อยากจะถามว่าถึงเวลาหรือยังที่หน่วยงานภาครัฐควรจะปรับบทบาทตัวเองให้มีหน้าที่เป็นผู้ให้การสนับสนุน ตรวจสอบเท่าที่จำเป็นแทนที่จะมีบทบาทอย่างปัจจุบันนี้ในเรื่องของการควบคุมอย่างที่ผ่านมา ๆ มา และเป็นທີ່ประหลัดกันอยู่ว่าบทบาทหน่วยงานนี้ควบคุมสร้างปัญหาให้กับหน่วยงานภาครัฐที่ต้องแบกรับภาระการแก้ไขปัญหานั้นเองทั้งหมด และรวมทั้งงบประมาณที่ต้องสูญเสียไปด้วยถึงเวลาหรือยังที่หน่วยงานของรัฐเองจะเปิดกว้างให้ภาคประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหของประเทศมากกว่าที่ผ่านมา โดยหน่วยงานของรัฐไม่ได้ไปทำตัวให้เป็นปัญหาหรือเป็นอุปสรรคกับภาคประชาชน ทั้งนี้ก็เพื่อให้หน่วยงานของรัฐเองไม่ต้องแบกรับภาระมากเช่นอยู่ในปัจจุบันนี้ ท่านประธานฯ ดิฉันขอประทานโทษที่ใช้เวลา แต่ถ้าหากว่าท่านไม่ยอมตัดในข้อความที่ดิฉันขอตัดนี้ ดิฉันคิดว่าก็ขอให้ท่านเปลี่ยนชื่อพระราชบัญญัติอันนี้เสียเลย ว่าจากพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษเปลี่ยนมาเป็นพระราชบัญญัติส่งเสริมยาเสพติดให้โทษลงโทษผู้กระทำความผิดดีกว่าไหมคะ ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ขอขอบคุณครับ ท่านกรรมการฯ เชิญครับ

นางสาวโรจน์ สุ่มใหญ่ (กรรมการ) : ขอบขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ ผม เกษขจรวิโรจน์ สุ่มใหญ่ ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา ขอเรียนชี้แจงผ่านท่านประธานฯ ไวยังสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติว่า มาตรา ๕๔/๑ ที่เรานับัญญัติขึ้นมาเนี่ย วัตถุประสงค์จริง ๆ เพื่อเป็นการคุ้มครองประชาชนจากสถานพยาบาลที่พยายามหาช่องทางของกฎหมายเดิมในกฎหมายเดิมเป็นมาตรา ๕๔ ทวิ กำหนดว่าสถานพยาบาลทำให้ชำแฉนัจจุบัน วัตถุประสงค์หรือว่าสาเหตุคิดในการรักษาพยาบาลผู้ติดยาเสพติดจะดักงมเข็นทะเบียนเป็นสถานพยาบาล ลักษณะนี้ตามกฎหมาย ก้จะเกิดสถานพยาบาลอีกประเภทหนึ่งขึ้นมาโดยฉนากันเต็มไปหมด สถานพยาบาลเหล่านี้จะไม่ใช้ยาเสพติด ไม่ใช้วัตถุออกฤทธิ์ ไม่ใช้อะไรเลย ใช้วิธีทราบคนคือจับไปขัง เมื่อเจ้าหน้าที่เข้าไปดำเนินกรแล้วไม่เข้าข่ายสถานพยาบาลตามที่กฎหมายเดิมกำหนด เพราะฉะนั้นถึงได้มีการมาเพิ่มเติมข้อความ ทั้งนี้ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคหรือประชาชน ให้ได้รับมาตรฐานการบริการที่ถูกต้องขอเรียนชี้แจงครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ เนื่องด้วยเวลาซึ่งให้เข้ามาเป็นระยะ ๆ ในมาตรา ๑๓ แก้ไขมาตรา ๕๔/๑ ไม่มีการแก้ไขโดยกรรมการ แต่มีผู้สงวนคำแปรญัตติ มติเห็นชอบกับกรรมการหรือเห็นชอบกับผู้สงวนคำแปรญัตติ นี้อือเป็นมติที่จะถามนะครับ เห็นชอบกับคณะกรรมการ กด เห็นด้วย เห็นชอบกับผู้สงวนคำแปรญัตติ กด ไม่เห็นด้วย โปรดลงคะแนนครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วย ๑๓ ไม่เห็นด้วย ๒๘ จดออกเสียงและไม่ลงคะแนนอย่างละ ๐ เชิญท่านเลขาฯ ครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๖ มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านประทีปคิดใจไหมครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ละ ประทีปจริง ๆ แล้วยกยกให้นับองค์ประชุมละ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ยังครบอยู่ครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรุงเทพมหานคร) : ได้แก่ ๒๘ เอง ดอนนี่ ทั้งถ้ากระบอกทั้งที่อื่น ๆ ต้องเลือกตั้งหมด วัตถุประสงค์ต่าง ๆ รักษาไม่ได้ละ ต้องมาขอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เข้าสู่ประเด็นนะครับ เชิญครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรุงเทพมหานคร) : ละ ในมาตรา ๑๐๑/๑ ดินนั้นมีความเห็น ว่า ถ้าศาลเห็นว่าการกระทำความผิดของผู้ใดเมื่อได้พิเคราะห์ถึงความร้ายแรงของการกระทำ ฐานะของผู้กระทำความผิด และพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว กรณีมีเหตุอันสมควรเป็นการเฉพาะราย ศาลจะลงโทษปรับน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นก็ได้ เหตุผลที่สนับสนุนการปรับลดโทษการใช้ดุลพินิจของศาลนั้น หากกฎหมายต้องการใช้ดุลพินิจได้โดยอิสระก็จะไม่กำหนดกรอบของการใช้ดุลพินิจไว้ เช่น กฎหมายกำหนดโทษขั้นสูงไว้อย่างเดียวให้ปรับไม่เกินจำนวนเงินเท่าใด ศาลสามารถใช้ดุลพินิจได้ว่าจะปรับน้อยเท่าใดก็ได้ หรือจะไม่ปรับเลยก็ได้ แต่หากมีการกำหนดกรอบไว้ว่าให้ปรับตั้งแต่เท่าใดจนถึงเท่าใด หลักทั่วไปก็คือสามารถใช้ดุลพินิจได้ภายใต้อัตราโทษที่กำหนดไว้เป็นกรอบ ไม่ใช่ว่ามีกรอบให้พิจารณาอยู่แล้ว แต่กลับไปใช้ดุลพินิจได้นอกกรอบออกไปอีก เป็นการทำให้บทบัญญัติของกฎหมายไม่มีความหมาย กำหนดกรอบมาให้แต่ก็อนุญาตให้ใช้ดุลพินิจนอกกรอบที่กำหนดได้ ถ้าต้องการให้ใช้ดุลพินิจได้เต็มที่ในโทษมาตราใดก็ไม่ควรกำหนดกรอบขั้นต่ำไว้ตั้งแต่แรก กฎหมายฉบับนี้เป็นโทษที่เกิดจากการกระทำความผิดเนื่องยาเสพติด ซึ่งสร้างปัญหาให้กับสังคมโดยส่วนรวมอยู่แล้ว การให้อำนาจในกรณีนี้จะเกิดสภาวะขึ้นกับการทับซ้อนกฎหมายอื่นที่มีโทษปรับ และพฤติกรรมของผู้กระทำความผิดน่าจะเห็นใจ แต่ศาลกลับใช้ดุลพินิจให้ปรับน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดเช่นเดียวกับในกฎหมายอื่นไม่ได้ ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันและเกิดความสับสนในการปฏิบัติ ขอบคุณละ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ท่านสุนทร เชิญครับ ท่านไม่ได้สงวนไว้ ไร่ไหมครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (ก้านแพงเพชร) : กรรมาธิการเพิ่มครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอเชิญครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (ก้านแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม สุนทร จินดาอินทร์ จากก้านแพงเพชรครับ ผมยกาทราบในเรื่องต้นก่อนว่า มาตรา ๑๐๐/๒ คำว่า “ถ้าศาลเห็น” เห็นตอนไหนครับ

กรณีที่ ๒ ก็คือผู้กระทำความผิด หมายถึงทุกคนใช่หรือไม่ แล้วก็เมื่อได้รับคำตอบแล้วสงวนสิทธิที่จะอภิปรายต่อครับ ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ในประเด็นของท่านประทีปให้ผมขอมติใช่ใหมครับ ท่านอาจารย์ประทีปเป็นผู้สงวนแปรญัตติไว้ ในมาตรา ๓๖ แก้ไขมาตรา ๑๐๑/๑ มาตรา ๑๐๒/๒ มตินะครับ เห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของกรรมาธิการ หรือเห็นชอบกับผู้สงวนคำแปรญัตติเฉพาะในกรณีของมาตรา ๑๐๑/๑ เห็นชอบกับคณะกรรมการกฤษฎีกา เห็นด้วย เห็นชอบกับผู้สงวนกฏ ไม่เห็นด้วย โปรดลงคะแนนครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๘๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วย ๘๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๘ คะแนน งดออกเสียง ๐ คะแนน ไม่ลงคะแนนเสียง ๐ คะแนน ในประเด็น ๑๐๐/๒ ซึ่งท่านจอห์นได้แปรญัตติไว้ แต่กรรมาธิการอธิบายท่าน ท่านพอใจแล้วนะครับ จึงไม่มีปัญหาเกี่ยวกับท่าน ท่านสุนทร ท่านสงสัยเมื่อสักครู่นี้หากจะให้ตอบ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (ก้านแพงเพชร) : ขอให้กรรมาธิการตอบก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ท่านกรรมาธิการ เชิญครับ ให้ถามใหม่ไหมครับ

นายสันติภาพ ถินทรพัฒน์ (กรรมาธิการ) : ไม่ต้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญครับ ท่านครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (กรรมการ) : กรทเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน นี้อยู่ครั้งในการพิจารณากฎหมาย การแปรญัตติ ผมไม่เคยมีความเห็นตรงกับท่านอาจารย์จน แต่พอเรื่องนี้เข้าสู่ในชั้น กรรมการพิจารณาการแปรญัตติค่อนข้างจะเห็นด้วยทั้งหมด เป็นเอกฉันท์ด้วยว่า ถ้าศาลเห็นว่า ผู้กระทำความผิดผู้ใด ได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปราบปรามการ กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่ กำหนดไว้ในความผิดนั้นก็ได้ ด้วยเหตุผลดังนี้ครับ ท่านประธานฯ เพื่อให้ศาลได้มีโอกาส ใช้ดุลพินิจในการลงโทษผู้กระทำความผิดในอัตราโทษที่น้อยกว่าโทษขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนด ไว้สำหรับความผิดนั้น ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์ อย่างยิ่งต่อการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เพราะฉะนั้นต่างกันว่า ถ้าข้อมูล ที่จะจับได้ใหญ่ ๆ แต่มิชอบที่กระทำความผิดและก็ได้ให้ข้อมูลไม่ว่าจะเป็นพนักงานสอบสวน จนกระทั่งถึงชั้นอัยการและชั้นศาล ข้อมูลตรงนี้ปรากฏต่อศาลว่าจำเลยคนนี้ได้ให้ข้อมูลจน สามารถดำเนินการยาเสพติดสัมฤทธิ์ผล เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นที่จะต้องลงโทษเท่ากับตัวการ แต่ในฐานะที่ทุกคนนั้น ได้ให้ความร่วมมือต่อการแก้ไขปราบปรามยาเสพติด เพราะฉะนั้น กรรมการพิจารณาในมาตรา ๑๐๐/๒ แล้ว จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ว่าเป็นประโยชน์ ซึ่งน้อยครั้ง กรรมการจะเห็นด้วยกับท่านจน แต่พอเป็นประโยชน์จึงยอมรับครับ ท่านประธานฯ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโหล่ง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุนทรและครับ

นายสุนทร จินตจิรินทร์ (ก้าแพงเพชร) : ท่านกรุณาอย่าพ่ายเรืออ้อมครับ ผมถามตอบหน่อยครับ ผมจะได้อภิปรายต่อครับ ผมถามข้อ ๑ ว่า ศาลเห็นนะ เห็นตอนไหน ข้อที่ ๒ ทุกฐานความผิดหรือไม่

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (กรรมการ) : ชัดเจนครับ ถ้าใครที่ทั้งเป็น ศาลชัดเจนว่า สมมุติผมเป็นก็แล้วกัน ผมนั่งพิจารณาคดี ผมเห็นแล้วพยานปากนี้จำเลยคนนี้ได้ให้ประโยชน์และให้ความร่วมมือทั้งในการปราบปรามป้องกันยาเสพติด ในขณะที่ผมนั่งพิจารณา เพราะฉะนั้นถ้อยคำซึ่งบอกกว่า ถ้าศาลเห็นว่าผู้ใดกระทำความผิดและให้ข้อมูลอันเป็นสำคัญ ก็คือศาลที่นั่งพิจารณานั้นแหละครับ ด้วยความขอบพระคุณครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กัมแพงเพชร) : ทุกฐานความผิดหรือไม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสุนทรครับ ท่านต้องรอผมก่อนนะครับ ท่านจนท่านพอใจแล้วแต่ท่านจะเสนอความเห็น เชิญครับ ไม่นานนะครับ

นายจอน อึ้งภากรณ์ (กรุงเทพมหานคร) : คงสั้น ๆ นิดเดียวครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม จอน กิ่งมาเธอร์ สมาชิกวุฒิสภา ความจริงที่ผมได้เสนอคำแปรญัตตินั้น คำแปรญัตติผมไม่ได้ตรงกับที่ออกมาจากคณะกรรมการ เนื่องจากของผมมีปัญหาเรื่องภาษา ก็ได้ตกลงว่ากรรมการจะเอาไปพิจารณารับโดยหลักการและจะปรับภาษาไทยให้ดีขึ้น ผมมีอยู่ ๒ เรื่องนะครับ

๑. ผมอยากจะทำตามความหมายของข้อนี้ตามความเข้าใจของผมเอง ก็ข้อนี้ที่ถ้าตีความต้องการที่จะส่งเสริมให้ผู้ที่จะกระทำความผิดตามกฎหมายนี้ และถูกจับซึ่งมักจะเป็นปลาตัวเล็กได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ที่จะนำไปสู่การจับปลาตัวใหญ่ เพราะฉะนั้นอันนี้จะเป็นแรงจูงใจ ถ้าหากว่าผู้ที่จะกระทำความผิด อาจจะเป็นคนที่กำลังขมขื่นเสียดใจ ถ้าเขาสามารถให้ข้อมูลที่โยงไปถึง ไม่ว่าจะเป็นแหล่งผลิตหรือนายทุน หรือบุคคลที่สำคัญกว่า เขามีโอกาสได้รับการลงโทษที่หนักกว่าโทษล่าสุดที่กำหนดตามกฎหมายนี้ นั่นก็คือเขาจะต้องให้ความร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ช่วยข้อ ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ แล้วเมื่อขึ้นศาลแล้วผมเข้าใจว่าพนักงานเจ้าหน้าที่เอง ฝ่ายโจทก์เองก็อาจจะเสนอต่อศาลว่าบุคคลผู้นี้ได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างไรนะครับ อันนี้คือความหมายซึ่งผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการใช้ไปถึงบุคคลที่มีความสำคัญกว่า อย่างไรก็ตามผมอยากจะทำต่อตรงกับกรรมาธิการนิดหนึ่งในถ้อยคำ คือผมรู้สึกว่าคำว่า “อย่างยิ่ง” อาจจะทำให้ไปนิดหนึ่ง มาตรา ๑๐๐/๒ ถ้าศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดผู้ใดได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ศาลจะลดโทษ ขอเสนอนิดหนึ่งได้ไหมครับว่า เปลี่ยนเป็น “ประโยชน์ชัดเจน” ได้ไหมครับ เพราะคำว่า “ประโยชน์อย่างยิ่ง” บางทีจะตีความยาก ประการแรกอยู่ที่ดุลพินิจของศาลเอง ประการที่ ๒ จะลดโทษน้อยกว่านั้นจะลดมากกว่าน้อยอยู่ที่ดุลพินิจของศาลอีกทีหนึ่งนะครับ ถ้าเลยอยากจะทำต่อตรงกับกรรมาธิการขอใช้คำว่า “เป็นประโยชน์อย่างชัดเจน” หรือ “เป็นประโยชน์ชัดเจน” ได้ไหมครับ เอาจริงคิดว่าใช้คำว่า “อย่างยิ่ง” แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นผมก็แล้วแต่ดุลพินิจของกรรมาธิการครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านจอนบอทว่าจะลดลง ลงโทษให้ใหม่ครับ เชิญกรรมาธิการครับ ในมาตรา ๑๐๐/๒ ครับ

นายอนันทร ศรีสรรพางค์ (รองประธานคณะกรรมการ) : ในส่วนของกรรมาธิการที่เรียนคำว่า “ชัดเจนอย่างยิ่ง” กรรมาธิการขอชื่นชมเดิมใช้คำว่า “อย่างถึง” เพราะเป็นภาษากฎหมาย ในส่วนของท่านสุนทรที่สอบถามมา ๒ ถ้าถามก็คือว่า ศาลจะเห็นได้อย่างไร คำถามที่ ๑ ถ้าถามที่ ๒ ทุกฐานความผิดหรือไม่ ศาลเห็นอย่างไรก็จะเห็นได้จากคำร้องที่มา จากเจ้าพนักงานตำรวจ และพนักงานอัยการว่าบุคคลนั้นได้กระทำให้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปราบปรามหรือไม่ จะเห็นจากคำร้องนะครับ ถูวนมาตรา ๑๐๐/๓ นั้นทุกฐานความผิดครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสุนทรยังมีอยู่ เชิญครับ นิดหน่อยครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กัมแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม สุนทร จินดาอินทร์ จากกัมแพงเพชรนะครับ ผมคิดว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้มีลักษณะเป็นการเพิ่มโทษผู้กระทำความผิดให้สูงขึ้น แต่ว่าพอมารวมมาตรา ๑๐๐/๒ ทุกอย่างหมดสิ้น เพราะฉะนั้นผมคิดว่าผู้ที่กระทำความผิดคนหนึ่งจะต้องถูกลงโทษถึงขั้นประหารชีวิต แต่ว่าได้กระทำสิ่งที่เห็นประโยชน์อย่างที่เราว่าทำให้ข้อมูลที่สำคัญ และเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปราบปราม แล้วถ้อยคำที่ท่านใช้ผมคิดว่า ถ้าสมมุติว่าผมเข้าไปในคดีเป็นจำเลยในคดียาเสพติด ผมก็เลยชัดเจนพรทวงเลยบอกว่า นาย ก เพื่อนผมก็ค้ายาเสพติด แต่ในขณะที่พิจารณายู่ก็ไปจับได้ ถ้อยคำตามคำทักท้วงนี้นะครับ อันนี้ถือว่าผมเป็นผู้ทำประโยชน์อย่างยิ่งแล้วครับ ในหลายปราบปรามยาเสพติดไปจับได้บางที่ไปจับได้รายใหญ่เลย ศาลจะต้องลดโทษลงโทษเท่าไรก็ได้ต่ำกว่าที่กฎหมายกำหนดเท่าไรก็ได้ อันนี้ผมคิดว่าคงต้องคุยกันว่า เกี่ยยน้อยคำบ้างหรือไม่

แล้วอันที่ ๒ อย่างน้อยต้องกำหนดไว้ครับว่า ลดโทษได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งหรืออะไร ท่านอนันท์ เพราะว่าโทษสูง ๆ ถ้าหนักตรมมาก ผมยังเข้าใจตรงนี้เป็นเรื่องที่ ป.ป.ส. หรือว่าตำรวจซึ่งเป็นกรรมาธิการ ของโทษเออะครับ ที่ผมไปพูดถึงเจ้าพนักงานตำรวจที่เพิ่มขึ้นมา เพื่อที่จะเป็นแนวในการไปดำเนินการจับกุมผู้เห็นกลายเป็นท่อนจอนบอทอนุญาต ผมก็คาดไม่ถึงเหมือนกันตรงนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสันติภาพ เชิญครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม สันติภาพ จากจังหวัดน่าน ผมเรียนท่านประธานฯ และท่านสมาชิก อย่างนี้ครับว่าที่ท่านผูกพรยกตัวอย่างนั้น หมายถึงว่าถ้าศาลเห็นว่าผู้กระหิติด ๓ - ๔ คนนี้ คนที่ให้ข้อมูลกับพนักงานสอบสวน แม้กระทั่งในชั้นศาลก็ตาม หรือในระหว่างการรวบรวมถ้อยคำก็ถามไม่ได้หมายความว่าคนนี้ไม่ตกเป็นผู้ต้องหา หรือจำเลย เป็น ตกเป็นผู้ต้องหาด้วย แต่นัยสำคัญระหว่างพิจารณาจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๒ จำเลยที่ ๓ นี้อาจจะลงโทษไม่เท่ากัน คนหนึ่งอาจจะจำคุกต่อชีวิต อีกคนหนึ่งอาจจะประหารชีวิต แต่อันนี้ให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ เพราะฉะนั้นในถ้อยคำมาตรา ๑๐๐/๒ ที่คิดว่าประโยชน์ต่อการพิจารณาคดีก็คือว่า คนที่ให้ข้อมูลสมมุติผมถูกจับมาด้วย แล้วผมจะให้ข้อมูลไหน ๆ อัดราโทษเท่ากัน ถ้ามีกฎหมายอย่างนี้แล้วผมจะให้ข้อมูลไปทำไม เพราะฉะนั้นเป็นการเปิดทางให้คนที่ให้คนร่วมมือต่อการฟ้องกัน และปราบปรามจึงเห็นชอบกัน ท่านประธานฯ ครับ ด้วยความขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสุรชัยหรือเปล่าครับ เชิญครับ ท่านเปลี่ยนที่นั่งครับ

นายสุรชัย คณิศตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ผมสุรชัย คณิศตั้งตระกูล จากร้อยเอ็ด ท่านประธานฯ ครับ นาน ๆ ผมจะมีความเห็นไม่ตรงกับกรรมาธิการ ต่อประเด็นนี้ผมอยากจะทำขออนุญาตว่า ทางท่านกรรมาธิการได้เพิ่มเติมขึ้นมาและที่ท่านสันติภาพขอประธานไทยที่เอชนาม ที่ท่านได้ชี้แจงเฉพาะด้วยเหตุผลเช่นนั้นเอง ผมเห็นว่าทางกรรมาธิการอาจจะคิดไม่ถึง ผมอ่านกฎหมายด้วยแล้ว ผมมองเหมือนท่านสุนทรก็ถือว่า มาตรานี้น่าจะเพิ่มขึ้นจาก ป.ป.ส. เอง เพื่ออะไร เพื่อเป็นประโยชน์แก่การสืบสวนสอบสวนนะครับ แต่ขณะเดียวกันประโยชน์ของท่านไปใช้ศาลเป็นเครื่องมือ แต่เมื่อได้ฟังเหตุผลว่าแก่นั้นสาเหตุจากท่านจนท่านได้เพิ่มขึ้นมาก็ต้องขอประธานอภัยที่ผมนึกไว้เกินไป แต่ขณะเดียวกันที่ผมนึกเกินไปทั้งหมดนี้ไม่ได้คิดด้วยความมองอดีตคือ ป.ป.ส. หรือจากพนักงานสอบสวน แต่ผมมองจากตัวเนื้อความกฎหมายครับ เนื้อความกฎหมาย ถ้าผมเป็น ป.ป.ส. เป็นพนักงานสอบสวนถ้ามีกฎหมายบัญญัติขึ้นอย่างนี้ ผมเองสามารถจะไปปล่อยไปบอกจำเลย บอกผู้ต้องหาว่า ถ้าให้ข้อมูลเพิ่มเติมผมแล้วศาลนั้นมันลงโทษขั้นต้นพวกโทษประหารชีวิตมาเป็นลงโทษขั้นต้น ผมต้องขอประธานไทยชุดถึงวิธีพิจารณาความอาญาว่า

อะไรก็ได้เป็นอำนาจที่ท่านโยนไปให้กระบวนการยุติธรรม กระบวนการของศาลโดยไม่คำนึงถึงวิธีพิจารณาความอาญาเลยทั้งสิ้น ผมจึงขออนุญาตว่าโดยส่วนตัวผมแล้วผมรับมาตรา ๑๐๐/๒ ไม่ได้โดยสิ้นเชิง ไม่ใช่ว่าขอจะขอลดโทษหรือเปลี่ยนแปลงอะไรทั้งสิ้น

อีกประเด็นหนึ่งนอกจากประเด็นที่ผมมองว่า เมื่อบัญญัติตัวนี้ออกมาแล้วจะทำให้อำนาจสืบสวนสอบสวนของพนักงานสอบสวนก็ดี ของ ป.ป.ส. ก็ดี มีอำนาจเลยเถิดไปจากกระบวนการที่นิติบัญญัติของเราควรจะทำจนถึง ก็คือเรื่องการทำศาล โดยพื้นฐานผมเชื่อในความยุติธรรม แต่เมื่อท่านเขียนกฎหมายเช่นนี้ไปท่านคิดไหมครับว่าจะเกิดโอกาสให้ศาลใช้ดุลพินิจได้ ตัวท่านเองไม่ใช่ ป.ป.ส. แต่เมื่ออำนาจกระบวนการทั้งหมดตรากฎชัดเจนมาสู่ท่านของศาล ศาลสามารถที่จะลงโทษได้นอกเหนือจากวิธีพิจารณาความอาญา ผมต้องขออนุญาตยกย่องประกอบให้ทางท่านสมาชิกฯ ซึ่งไม่ใช่บทกฎหมายฟังว่า ในมาตรา ๑๐๐/๑ พรรคสอง ได้บัญญัติในทำนองสอดคล้องกับวิธีพิจารณาความอาญาไว้ว่า ในการที่จะลงโทษคนกระทำผิดให้พิจารณาถึงความร้ายแรงของการกระทำผิด สถานะของผู้กระทำความผิดและพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย นั้นหมายถึงว่าให้ศาลใช้ดุลพินิจด้วยความมีเมตตาธรรม พิจารณาถึงส่วนอื่นประกอบด้วย แต่ในส่วนของมาตรา ๑๐๐/๒ ไม่ใช่อย่างนั้นเป็นการพิจารณาประกอบว่า การให้ข้อมูล การอะไรทั้งหมดจะให้ข้อมูลไม่เป็นรูปธรรมครับ จะให้ข้อมูลอะไร ข้อมูลเช่นไร แม้กระทั่งอาจจะบอกง่าย ๆ ว่า ในสัปดาห์ก่อนเคยมีนาย ก นาย ข มีการขายแก๊สผิดอะไรอยู่ทั้งหมด นี่ก็อยู่ในส่วนนี้ด้วยไม่เป็นรูปธรรม ท่านเขียนกฎหมายมาแล้วว่าจะสร้างปัญหาให้กระบวนการยุติธรรมต่อไป ผมขออนุญาตขอให้ทางคณะกรรมการกิจการตัดออกทั้งหมดมาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผมขอลอนุญาตขอมติเลขนะครับ เพราะว่ามีเรื่องจะขัดทั้งฝ่ายแล้วนะครับ ขอยกยัดละครับ เพราะว่าถูกกำหนดนะครับ ท่านจะให้คำแนะนำ โอเค. อนุญาตครับ อัน ๆ ครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานวุฒิสภาครับ ผม วัลลภ ตังคณานุก์ สมาชิกวุฒิสภา ผมพูดไม่ได้นานที่ครับ การที่กรรมาธิการเห็น ๑๐๐/๒ ขึ้นมาเป็นการเพิ่มที่ดี ท่านกลับไปดูมาตรา ๒๕ และมาตรา ๑๒ จะเห็นว่าสัมพันธ์กัน มาตรา ๒๕ พูดว่าถ้าใครไปหลงกล่อผู้หญิง หลอกล่อผู้ต้อยใจกาสดาง ๆ มาให้เกี่ยวกับกับยาเสพติดจะมีโทษหนักขึ้น และมาตรา ๑๒ เราให้โอกาสลงทั้ง ๔ รูป ความผิดที่เราให้หมดไปแล้วว่า

ให้เขาไปทำนัดได้ ให้โอกาสเขา อันนี้ก็เป็นอย่างมาตราหนึ่งครับที่ให้โอกาสเขาทำความดี ในการบอกความจริง ผมว่ารีบกันไปหมด ผมเห็นด้วยและขอขอบคุณมากครับที่ท่านช่วยเพิ่ม ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๑๐๐/๒ ในมาตรา ๑๖ ผมไม่อนุญาตท่านประท้วงนะครับ ท่านประท้วงผมในข้ออ้างกับที่เท่าไรครับ

(นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผมยกมา ตั้งแต่ต้น แล้วเห็นว่าคุณสุนทรได้ถาม ผมก็ต้องรอให้ท่านสุนทรได้คำตอบ แล้วท่านจะว่าอย่างไร และผมก็มีมารยาทที่ผมไม่ยกตลอด และตอนหลังผมยกตลอด ท่านก็ไม่ชี้ ท่านจะใช้ดุลพินิจไม่ให้ผมพูดใช่ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ขอบพระคุณครับ ผมก็ยอมรับ ดุลพินิจท่านนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ขอบคุณท่านมากครับ เป็นอาจารย์ก็ค่อนข้างนี่นะครับ ถ้าถามนะครับ เห็นชอบกับคณะกรรมการกฤษฎีกา เห็นด้วย เห็นชอบให้คงไว้ตามร่างเดิมกดปุ่มไม่เห็นด้วย โปรดลงคะแนนครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๐ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วย ๑๘ ไม่เห็นด้วย ๑๐ งงออกเสียง ๐ ไม่ลงคะแนนเสียง ๒ เชิญท่านเลขา ครับ

นางสาววรรณี เกตุญาติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ วุฒิสภา) : “มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียม ไม่มีการแก้ไข”

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : มีข้อสังเกตนะครับ เมื่อที่ประชุมได้พิจารณาเรียงลำดับตามมาตรา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสุรพงศ์ครับ เชิญครับ

พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานฯ ครับ ผม พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล ตามที่ท่านวัลลภได้ยกประเด็นขึ้นมาเนี่ย ขอยืนยันครับว่า กรรมาธิการได้ตรวจสอบแล้ว แล้วก็ตรวจสอบทาง ป.ป.ส. กฤษฎีกา และทางฝ่ายกระทรวงสาธารณสุขทุกฝ่ายแล้วถูกต้อง เพราะเนื่องจากมาตรา ๔๘/๑ วรรคสอง มีใช้โทษให้เห็นได้ว่า เมื่อตรวจสอบแล้ว อย่างจะเห็นได้ในมาตรา ๔๘/๒ นั้น (๑) ให้แก้ไขข้อความ หรือวิธีการในการโฆษณา เป็นเรื่องของการแก้ไขในกระบวนการบริหารเท่านั้นเอง ไม่ใช่โทษที่มีโทษจำคุกหรือโทษปรับแต่อย่างใด เพราะฉะนั้นคำว่า “มาตรา ๔๘/๑ วรรคสอง” ในมาตรา ๔๘/๒ นั้น ถูกต้องแล้วครับ ขอยืนยันครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าไม่มีท่านใด ผมถือว่าจบวาระที่ ๒ ต่อไปผมจะขอมติในวาระที่ ๓ ท่านสมาชิกฯ ครับ โดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ผมจึงจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่า จะเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมกลุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมกลุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๑๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วย ๑๑๗ ไม่เห็นด้วย ๒ ดออกเสียง ๐ ไม่ลงคะแนนเสียง ๐

ท่านสมาชิกฯ ครับ โดยที่คณะกรรมการได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้บางประการ ผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่า จะมีท่านสมาชิกผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่ ท่านวัลลภครับ เชิญครับ

นายวัลลภ ดังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่า คณะกรรมาธิการได้เพิ่มข้อสังเกตที่ดีนะครับ แต่ผมคิดว่าเป็นข้อสังเกตที่ผู้มีอำนาจอย่างชัดเจนเกินไป ใน ๘.๒ มี ๒ จุดครับ ๘.๒ ในบรรทัดที่ ๓ อันนี้เป็นถ้อยคำก่อนนะครับ ใช้คำว่า “ส่วนใหญ่มักจะเป็นพวกชาวนา” ตัดคำว่า “พวก” ออกไปนะครับ “ส่วนใหญ่จะเป็นชาวนา” เพราะว่าพวกชาวนานี้อยู่ในยุคกรรมาชนครับ ถ้าเขาไม่ใช้กันแล้ว ส่วนครั้งที่ตอนท้ายของ ๘.๒ เขียนว่า “คณะกรรมการเห็นสมควรที่รัฐบาลจะมีการศึกษาวิจัยเพื่อประโยชน์

ทางการแพทย์และทบทวนว่าพีชกระท่อม” นะครับ ผมคิดว่าคำแบบนี้เป็นการบังคับให้เขาไปทบทวน ฉะนั้นผมคิดว่าผมขอเปลี่ยนได้ไหมครับว่า “ศึกษาวิจัยเพิ่มเติม” ใช้คำว่า “เพิ่มเติม” นะครับ “ศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเพื่อนำไปสู่การพิจารณาว่าพีชกระท่อม” ใช้คำอย่างนี้ได้ไหมครับ “ศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเพื่อนำไปสู่การพิจารณาว่าพีชกระท่อมควรเป็นยาเสพติดหรือไม่” ก็เราต้องเสนอในเชิงว่าให้เขาไปทำวิจัยเพิ่มเติมวนะครับ มากกว่าจะบอกให้ไปทบทวนเลย ท่านประธานฯ ครับ ผมมีข้อให้เปลี่ยนแปลงเช่นนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านภิญญาครับ เคารพครับ

นายภิญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม นายภิญญา ช่วยปลอด สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ก่อนอื่นผมขอแสดงความรู้สึกขอชมเชยกรรมการวิสามัญคณะนี้ครับ และขอขอบคุณเพื่อนสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทั้งหลายที่รวมมาจากการเลือกตั้ง ผมขอขอบคุณท่านในนามของสภาภาคใต้ ซึ่งเป็นแหล่งใหญ่ในการถกกระท่อม ใบไม้ชนิดหนึ่ง ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมขอสนับสนุนกรมวิชาการคณะนี้ว่า ท่านได้รู้สึกถึงความสำคัญพฤติกรรมของผู้บริโภค คำว่า “ยาเสพติดให้โทษ” นั้นต้องมองทั้งประกอบ ๑ ประการ ๑. ให้โทษกับตัวเอง ให้โทษทางเศรษฐกิจและสังคม พีชกระท่อมไม่เคยสร้างปัญหาให้สังคม ท่านประธานฯ เศรษฐกิจ ท่านไปดูร้านค้าเวลานี้ เหล้า ไวน์ ไวน์ขวดละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ขวดละ ๓๐,๐๐๐ บาท ๕๐,๐๐๐ บาท คนกินกระท่อมไม่ต้องซื้อผมจึงบอกกรมวิชาการชุดนี้เก่งครับ ผมฟังท่านกรมวิชาการวิสามัญท่านหนึ่งท่านบอกว่าชีวิตดำรงเป็นอย่างไร ไปจับเข่าถูกฆ่าตาย แต่ว่าบัดนี้กรมวิชาการคณะนี้ และเราสมาชิกวุฒิสภาชุดนี้ได้สังเกตเห็นถึงความรับผิดชอบต่อสังคม ท่านต้องไปไม่ถึกครับ ผมอยากฝากเรื่องนี้ให้กับรัฐบาลว่า กระผมไม่สนับสนุนยาเสพติด เพื่อนสมาชิกฯ ทั้งหลายก็ไม่สนับสนุนยาเสพติด แต่ว่า เราดูแล้วพฤติกรรมเหล่านี้ กฎหมายห้าหลังครับ ไม่ได้ลงไปหาข้อเท็จจริงให้ปรากฏ ฉะนั้นกระผมจึงขอสนับสนุน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสนับสนุนครับ ผมคิดว่าพอแล้วนะครับ

นายภิญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : สนับสนุนครับ ขอขอบคุณครับ

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอขอบคุณครับ ซึ่งแจ้งอีกหน่อยนะครับ ขอขอบคุณครับ เคารพครับ

นายวงษ์พันธ์ ๗ ตะกั่วทุ่ง (กรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ผม วงษ์พันธ์ ๗ ตะกั่วทุ่ง ในฐานะกรรมการ ผมขอชี้แจงเกี่ยวกับข้อสังเกตของท่าน
 สมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติจากกรุงเทพมหานคร คือท่านวัลลภนระศรีรับ ท่านพุดมา ๒ ประเด็น
 ประเด็นแรกที่ท่านขอให้แก้คำว่า “พวกชวานา” กับ “ผู้ใช้แรงงาน” ผมเห็นด้วยครับ ประเด็นนี้
 ผมจะขอแก้เป็นว่า ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ใช้ออยู่ในพื้นที่ชนบท ตรงนั้นคงเดิมนะครับ ขอแก้คัด
 อย่างที่ท่านขอให้แก้ก็เห็นด้วย ส่วนประเด็นที่ให้ทบทวนที่ใช้คำว่า “ทบทวนพีชกระท่อม”
 ใช้คำว่า “ทบทวน” ท่านแก้เป็นอย่างอื่น ผมขอขึ้นขันตามนี้เพราะเหตุผลอย่างนี้ครับท่าน
 ประธานฯ พีชกระท่อมเป็นสมุนไพรจริง ๆ แต่ว่าอยู่มาวันหนึ่งเมื่อ ๒๐ กว่าปีก่อน เราบอกว่า
 เป็นยาเสพติด คำกานี้พีชกระท่อมมีการใช้แพร่หลายทางภาคใต้และในชนบททางเหนือ ในประเทศ
 อื่น ๆ ในต่างประเทศเขาไม่ใช่เป็นยาเสพติด เราควรจะทบทวนรัฐบาลควรจะใช้บังคับ รัฐบาลนี้
 ทบทวนว่าควรจะให้พีชกระท่อมเป็นยาเสพติดอยู่หรือไม่ เป็นเรื่องจะต้องทบทวนครับ ไปศึกษา
 และทบทวนอีกครั้งหนึ่ง ในตามความเป็นจริงแล้ว ณ บัดนี้เป็นที่ทราบทั่วกันว่าพีชกระท่อม
 มีสารชนิดหนึ่งชื่อว่า นิโคราเจนิน เป็นสารที่สามารถจะมาใช้บำบัดและรักษาผู้ติดยาเสพติด
 โดยเฉพาะพวกฝิ่นได้ แต่ประเทศไทยมีกฎหมายห้ามมิให้นำมาศึกษาประเด็นนี้ เพราะว่าติดอยู่ใน
 ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในมาตรา ๘ (๕) ที่ระบุว่าเป็นยาเสพติด เลยไม่มีใครกล้าไปทำ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ผมคิดว่าท่านกรรมการกระซำชนิดหนึ่งนะครับ

นายวงษ์พันธ์ ๗ ตะกั่วทุ่ง (กรรมการ) : เพราะฉะนั้นทางกรรมการ
 จึงเห็นว่าควรนี้เองรัฐบาลควรจะไปศึกษาและทบทวนอีกครั้งหนึ่ง ขอขึ้นขันเหมือนเดิม
 ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ดังคณาภิรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ลั้น ๆ ครับ
 ผมมีงานวิจัยอยู่ในมือ ๒๒ ฉบับที่เกี่ยวกับพีชกระท่อม ในนี้ทั้งคุณและโทษ ผมจึงพยายาม
 ใช้คำว่าให้ไปศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเพื่อนำไปสู่การพิจารณาว่า ตัดคนไม่ยอมให้เราเสนอไปให้
 ทบทวนเลย แต่ให้เขาไปศึกษาวิจัยเพิ่มเติมไปจาก ๒๒ ฉบับนี้ครับ ผมพยายามทำให้วุฒิสภา
 เป็นผู้ใหญ่หน่อย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าไม่มีอะไร ที่ประชุมเห็นชอบด้วยนะครับ ขอบคุณคณะกรรมการนะครับ ที่จริงท่านภิญโญก็ขอคุณแทนไปแล้ว ขอบคุณท่านมากจนครับ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๓ กระตุ้น ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

ท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา เชิญครับ

นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์ (อ้างทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม นิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์ ตามที่คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. .... ซึ่งอยู่ในระหว่างการพิจารณาและมีกรรมการวิสามัญท่านหนึ่งในฐานะตัวแทนของคณะกรรมการสามัญการคลังการธนาคารและสถาบันการเงิน คือท่านสุรชัย คณิศตั้งตระกูล ได้ขอลาออก และทางคณะกรรมการการคลังการธนาคารและสถาบันการเงิน ได้มีมติมอบให้ท่านไพฑูริย์ อุบัติเหตุรงค์ เป็นกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานแทนที่ขออนุมัติที่ประชุมครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับถือว่าที่ประชุมรับรองแล้ว

วันนี้หมดระเบียบวาระการประชุมแล้ว ผมขอขอบพระคุณสมาชิกฯ ทุกท่านด้วยความเคารพ ผมขอปิดประชุมครับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป) ปีงบประมาณ

ครั้งที่ ๗

ผู้ออกรายงานการประชุม

กรัญญา	ศุภะสิทธิ์	สัวิตรรจน	โชติพันธุ์
วิมล	แจ้งอัฒตะ	มธุรี	แก่นสาธ
ธรรษา	เจียมเจริญ	ธีรารัตน	นราพงษ์
ภาวนา	ศักดิ์ระพี	จิตติมา	แก้วงาม
ปวีณ์พร	นัสมเพิ่ม	สุชาดา	ภนระภาภา
สิริลักษณ์	ฉันทอง	ภัคฉวีเกียรติ	รัตนบุรี
ดวงทิพย์	อินนุญนระ	ถาวราม	ผลประสิทธิ์
อุทิตรา	เนตรมุตตร	ละไม	สุวรรณพิทักษ์
ภัทรรัตน์	แก้วสุขโข	สมบูรณ์	ข้ากระแสร์
สรยุทธ	เปลี่ยนนอม	ทิพวรรณ	พูนทรัพย์
นันทพร	แก้วมะริง	ศุภลักษณ์	โกลาตพันธ์

กลุ่มงานศาลาฯ สำนักการประชุม

วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๓ (๗) เป็นพิเศษ

ครั้งที่ ๑

ขอ ขอเสนอชื่อผู้สมควรได้รับรางวัลพระยาพิชัยดาบหัก ประจำปี ๒๕๖๓

ลำดับ	รายชื่อคนละกรรมาชิก (๑)	สมาชิกองค์
๑.	นายอรรถ นิลนทีโชติ	พระยาพิชัยดาบหักกร
๒.	นายสุวิทย์ ช่างเหล็ก	ขอประธาน สท.พีชช
๓.	นายสุวิทย์ นิลนทีโชติ	ขอประธาน สท.สอ
๔.	นายสุวิทย์ นิลนทีโชติ	ขอประธาน สท.สอ
	นายสุวิทย์ นิลนทีโชติ	ขอประธาน สท.พีชช